

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 33
התקיימה ביום שלישי, 8.9.26, 19:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גב' לימור שחק, חברת המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גב' נירה אטיאס, חברת מליאה
גב' קרן מורה רינות, חברת מליאה
מר רמי מימון, חבר המליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עמרי מאיר, לשכה משפטית
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוין, גזבר המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכוני ראש המועצה.
2. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 13.8.25.
3. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 3.8.26.
4. אישור דו"ח הוועדה לענייני ביקורת בנושא קיום הוראות החוב בדבר פרסום מידע באתרי האינטרנט של המועצה.
5. אישור פרוטוקול הוועדה לענייני ביקורת בנושא מוקד פניות.
6. אישור תמיכות לשנת 2026.

מר שרון אלפסי : ערב טוב, אנחנו פותחים את הישיבה. מי שיצטרף, יצטרף תוך כדי תנועה כרגע. ניסים.

מר ניסים אלקובי : אנחנו נשאיר את העדכונים-

מר שרון אלפסי : לסוף.

מר ניסים אלקובי : נתחיל עם הצבעות על הפרוטוקולים ודו"חות, כי זה הליך טכני יותר. כמובן, לפי סדר היום, אישור תמיכות לשנת 2026... נברך את השנה היוצאת, ואת השנה החדשה.

2. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 13.8.25.

מר ניסים אלקובי : אז אנחנו נתחיל עם פרוטוקול ועדת שמות הראשון לשנת 2025. בבקשה, שרון.

מר מאור הרוש : ...בפרוטוקול הזה.

מר ניסים אלקובי : לא, רגע. מאחר והפרוטוקול השני הוא המשך של הפרוטוקול הראשון, הוא סגר אותו, אז מראים גם את הפרוטוקול ההוא, זה הכל.

מר שרון אלפסי : פרוטוקול ועדת שמות מה-13.8.2025. מי בעד?

מר מאור הרוש : מאשרים אותו?

מר שרון אלפסי : כן. את פרוטוקול ועדת שמות. פה אחד.

מר דורון שרעבי : רק תשימו לב, אני כבר הערתי על זה. רשום לגבי כביש מס' 3. כביש 3-

מר ניסים אלקובי : איפה זה? הבא בתור. אז רגע, אז נעשה את ההמשך, אמרנו נעשה את ההמשך.

מר שרון אלפסי : דיברת על הפרוטוקול של 2025-

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 13.8.25..

3. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 3.8.26.

מר ניסים אלקובי : לא, 2025. עכשיו פרוטוקול ההמשך של 2026.

מר שרון אלפסי : מאותו תאריך, 3.8.2026. שפה החלטנו על שמות. כולם עברו, אגב? כולם עברו על השמות שהשתנו?

מר דורון שרעבי : פה כביש 3.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר דורון שרעבי : ורשום שם לכביש 3. כביש 3 מחולק ל-2. רח' האשל, והרחוב שמתחת לרח' הזית.

מר ניסים אלקובי : אוקי.

מר דורון שרעבי : כן, אבל צריך לרשום שזה מקטע עד קטע. זה לא כל כביש 3. כי כביש 3, זה רח' האשל, ויש קטע נוסף, שזה השם החדש, שהוא מעבר-

מר מאור הרוש : מה זה, לכיוון המזרח?

מר דורון שרעבי : כביש 3-

מר מאור הרוש : שמאלה, למעלה?

מר דורון שרעבי : כביש 3 זה רח' האשל, והוא ממשיך מתחת לרח' הזית, אבל אם הוועדה-

מר שרון אלפסי : ואין לו שם.

מר דורון שרעבי : אין לו שם.

מר שרון אלפסי : אין לו שם. הכביש-

מר דורון שרעבי : הקטע ההוא זה שם אחר.

מר ניסים אלקובי : אה, הוא לא ייקרא הצאלון?

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא.

מר דורון שרעבי : לא, הוא ייקרא צאלון-

- מר מאור הרוש :** אבל מנקודה מסוימת. לא כל כביש מס' 3.
- מר דורון שרעבי :** לא כל הכביש.
- מר ניסים אלקובי :** אה, טוב. זה במפות המצורפות. אבל זה עלה בוועדת השמות.
- מר שרון אלפסי :** כן, כן, סימנו את זה-
- מר ניסים אלקובי :** זה עלה בוועדה עצמה. סימנו את זה.
- מר דורון שרעבי :** זה בפרוטוקול, בגלל זה אני מעיר.
- גב' קרן מ. רינות :** למה מקטע של הכביש, למה לא כל הכביש?
- מר שרון אלפסי :** יש שם חצייה של הכביש, עם כיכר.
- מר דורון שרעבי :** זה כביש שמקיף את כל היישוב. הוא עובר בקטעים שהם מופרדים מהחלק של רח' האשל.
- מר שרון אלפסי :** בסדר. במפות אנחנו ציינו שם.
- גב' קרן מ. רינות :** אני מבינה, כביש 3, קוראים לו רח' הצאלון.
- מר דורון שרעבי :** אז לא. אז פה, כביש 3 הוא גם רח' האשל, וגם רח' הצאלון.
- גב' קרן מ. רינות :** הוא מתחלק ב-2-
- מר דורון שרעבי :** כן. בתב"ע מצוין כביש 3, אבל-
- מר מאור הרוש :** צריך לסמן את כביש מס' 3, למעט מקטע האשל. פשוט בסוגריים, למעט מקטע האשל.
- מר דורון שרעבי :** נכון.
- מר ניסים אלקובי :** לדעתי, זה מופיע במפות עצמן.
- מר שרון אלפסי :** כי מה שהוא עשה במפות, אם אתם זוכרים, ינקי סימן-
- מר ניסים אלקובי :** בנספח.
- מר שרון אלפסי :** אתם לא הייתם. סימן, כתב את השם, אותו דבר, עברנו-
- מר דורון שרעבי :** בסדר. העיקר שאתם ערים לזה.
- מר שרון אלפסי :** פרוטוקול ועדת שמות מה-3.8.2026. מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 3.8.26.

4. אישור דו"ח הוועדה לענייני ביקורת בנושא קיום הוראות החוב בדבר פרסום מידע באתרי האינטרנט של המועצה.

מר ניסים אלקובי : דו"חות ביקורת. הולכים לפי הסעיפים.

גב' לימור שחק : שנייה. אני מבינה שמיטל הייתה צריכה את הספציפי הזה. אז אולי רגע נעשה עדכונים-

מר שרון אלפסי : רגע, רגע. עדכונים בסוף.

גב' לימור שחק : לפני שמצביעים.

מר שרון אלפסי : אמרנו לפני שהגעת, אמרנו עדכונים אנחנו נוציא בסוף.

גב' לימור שחק : למה, מה הסיבה?

מר שרון אלפסי : נגמור את כל השלב הטכני.

גב' לימור שחק : למה?

מר שרון אלפסי : ונעביר בסוף. כי אנחנו ניכנס לדיון ארוך. אנחנו נעשה את העדכונים בסוף. רמי, ועדת ביקורת.

מר ניסים אלקובי : מה הנושא הראשון?

מר עודד שגב : אז טוב. נשלח אליכם דו"ח בנושא שקיפות המידע באתר המועצה. מי שקרא, לא קרא, מה שבדקתי במהלך הביקורת, זה אילו דברים מפורסמים, מה מפורסם, אם לפי החוק, לא עפ"י החוק, ומה חסר. ברוב המקרים, יש המון מקרים שמפורסם מידע, אבל חסר מידע, מידע לא עדכני, כמו פרוטוקולים שחסרים, ודברים כאלה. הכל שוקף בדו"ח. ישבתי עם רמי ב-23.6 על הדו"חות, עברנו, הוצאנו פרוטוקול, רמי הוציא פרוטוקול שנשלח גם אליכם, עם כל המסקנות, דברים שצריך לעשות כדי לשפר את הדברים. זהו. זה לגבי זה. רמי, אם יש לך משהו להוסיף, להגיד.

מר מאור הרוש : הביקורת, מתי נערכה?

מר עודד שגב : זה דו"ח של שנת 2024. פשוט כבר ישבתי עם רמי מימון על הדו"ח הזה, והוא לא שלח לי פרוטוקול חתום, אז הייתי צריך להעלות אותו שוב פעם, כדי שיהיה לי פרוטוקול מסודר.

מר מאור הרוש : ב-2024 ישבת על הדו"ח הזה, וכבר הערת את הערותיך למועצה, מתי?

מר עודד שגב : אז בזמנו כבר שלחתי.

מר מאור הרוש : ב-2024?

מר עודד שגב : בתחילת 2025.

מר מאור הרוש : אוקי. מה לדעתך בוצע ולא בוצע? אני רואה פרסומים חלקיים. בסוף אני רואה המלצה של יו"ר ועדה לענייני ביקורת, ושל המבקר, סיכום עמדת הוועדה. הוועדה ממליצה כי שקיפות אינה טובה... היא נורמטיבית ודמוקרטית. יש פה דברים שעדיין לא תוקנו לצורך העניין. אנחנו שנתיים אחרי, ועדיין לא תוקנו.

מר עודד שגב : עכשיו אני אגע במה שהוא כתב. במהלך הדרך ישבתי עם ניסים. האתר שנבדק, זה עוד האתר היותר ישן. במהלך הדרך, בעקבות הדבר הזה, הוחלפה חברה, העלו אתר קצת יותר חדשני. האתר הקודם גם לא עמד בחוק הנגישות וכל הדברים האלה. יש דברים עוד לתקן, כן. לעדכן פרוטוקולים, להעלות את הדברים בזמן. יש דברים שחסרים. דו"חות.

מר מאור הרוש : ועמדת המועצה היא? בגדול.

מר שרון אלפסי : שעובדים על זה. עושים כל הדרך, מנסים לשפר, לשנות, לשדרג, ובסוף באים לנסות ליישר קו, עם כל מה שצריך לעבוד.

מר מאור הרוש : מה זה מנסים לשפר? כי כרגע, המייל של מנהל מחלקת חינוך מופיע עדיין יוסי. אז השאלה היא, מה זה מנסים לשדרג? יוסי היה פה לפני שנה, אם לא יותר. אח"כ היה אריאל, ואח"כ נהיה צוריאל, נראה לי, אם אני לא טועה, אם אני לא טועה בסדר. אני לא עוקב.

גב' לימור שחק : אתה לא טועה.

גב' קרן מ. רינות : אתה כן טועה.

מר ניסים אלקובי : אתה טועה, אבל לא משנה. לא משנה, זו לא המהות.

מר מאור הרוש : אז אני שואל. אם דו"ח ועדת ביקורת הוקמה לפני שנתיים, אנחנו עכשיו שנתיים אחרי. מתי ב-2024, מאי, בערך, אמצע שנה. אנחנו שנתיים אחרי. עכשיו, כשעולה אתר, אז לא מוודאים את התקינות של הנתונים כשעולה אתר? סתם לדוגמה.

מר ניסים אלקובי : לא. כשעולה אתר, אתה מכיר את זה, גם היית שותף. כשעולה אתר-

מר מאור הרוש : לא, האתר לא הייתי שותף.

מר ניסים אלקובי : מה?

מר מאור הרוש : באתר לא הייתי שותף.

מר שרון אלפסי : היית בפגישות, מה לא?

מר מאור הרוש : באתר לא הייתי שותף.

גב' לימור שחק : אבל אנחנו לא מכירים, אז זה משחק.

מר מאור הרוש : באתר ביקשתי, פעם אחת... כדי לעזור למחלקת גזברות שהתחננה לטפסים.

מר ניסים אלקובי : כשעולה אתר, כשהחליפו אתר, הם לקחו קודם כל את הנתונים כמו שהם, בכדי שיהיה base, ומשם מתחילה העבודה. בסוף את האתר, צריך לנהל.

גב' קרן מ. רינות : מי מתחזק אותו?

מר ניסים אלקובי : חברת א.ש. בינה.

מר מאור הרוש : כן, א.ש. בינה עושה מה שהמועצה אומרת לה-

מר עודד שגב : לא. היא מתחזקת אותו ברמת האתר. לא ברמת עכשיו-

מר מאור הרוש : לא בניהול.

מר עודד שגב : לא מזינה אותו בנתונים.

גב' קרן מ. רינות : אז אנחנו צריכים גורם במועצה שכל הזמן ישמור איתם על קשר רציף.

מר שרון אלפסי : ישמור על קשר עם האתר.

גב' קרן מ. רינות : עם החברה.

מר ניסים אלקובי : אבל בעיקר לעבוד בזה.

גב' קרן מ. רינות : כן.

מר שרון אלפסי : זו התעסקות.

מר מאור הרוש : שנייה. אבל גייסתם דובר לרשות-

מר ניסים אלקובי : עכשיו.

מר שרון אלפסי : לפני כמעט חודש נכנס. באוגוסט.

מר מאור הרוש : אז אני אומר, הוא קיבל כבר את המשימה?

מר ניסים אלקובי : ברור.

מר מאור הרוש : אוקי. אז עכשיו אני אשאל עוד שאלה את המבקר. חברות בת של הרשות, לצורך העניין, חל"פ, החברה לפיתוח בית אריה-עופרים, בסוף גם היא חברת בת ב-99% בבעלות המועצה. הדו"חות שלה נבדקים גם, כחלק-

מר עודד שגב : אילו דו"חות?

מר מאור הרוש : דו"ח כספי.

מר עודד שגב : לא על ידי. דו"ח כספי לא על ידי. יש-

מר מאור הרוש : לא. מבחינת שקיפות אתר, אני מדבר. מבחינת שקיפות אתר.

מר עודד שגב : אה, שקיפות אתר.

מר מאור הרוש : זה חלק מהדברים שנדרשים לבדוק? חלק מהדברים-

מר עודד שגב : אני לא בטוח, צריך לבדוק.

עו"ד עמרי מאיר : תאגיד ישות משפטית אחרת, עם רגולציה אחרת. גם בכל מה שנוגע לחופש המידע.

מר שרון אלפסי : היא רשות עצמאית לחלוטין.

עו"ד עמרי מאיר : יש לזה כל מיני היבטים בחופש מידע, בהגנת פרטיות, בכל מיני דברים. יש לזה רגולציה אחרת.

מר מאור הרוש : לא, כי עד 2019 הדברים מופיעים באתר, ומ-2019 אין כלום.

עו"ד עמרי מאיר : אני באמת לא-

מר מאור הרוש : הפירוק קרה-

עו"ד עמרי מאיר : אנחנו מליאה של המועצה. אנחנו לא דירקטוריון של החברה-

מר שרון אלפסי : סוף 2019.

עו"ד עמרי מאיר : אפשר לשאול את הדירקטוריון, או את מי שבחברה.

מר שרון אלפסי : החברה תחת נאמן מ-2019, היא מנוהלת תחת בית משפט.

אבל עוד הפעם, צריך לבדוק אם הוא נדרש להגיש דו"חות-

מר מאור הרוש : אני לא יודע אם הפירוק קרה ב-2019.

מר שרון אלפסי : 2019.

מר מאור הרוש : הפירוק נראה לי קרה אחרי.

מר שרון אלפסי : 2019.

מר מאור הרוש : הפס"ד לאלקנה, קרה נראה לי אחרי 2019.

מר שרון אלפסי : לא, לא. סוף 2019 החברה עברה לאחריות הנאמן. אחריות

בית המשפט, תחת הנאמן.

מר מאור הרוש : אז זה אחד מהדברים שלא מופיעים לנו. אבל-

מר עודד שגב : סליחה שאני מתפרץ. כחלק מהבקרה שנצטרך לעשות עכשיו,

אחרי שיש פה מישוהו, בוועדה הבאה שאני אשב עם רמי, חלק

מהזה, זה לוודא שהמועצה עשתה, תיקנה, לא תיקנה את

הליקויים. מעקב על תיקון הליקויים.

מר מאור הרוש : כן, אבל השאלה היא אחרת. מ-2024 ל-2026, זה שנתיים

לתקן. עכשיו אנחנו נזכרים שבעוד חצי שנה, בעוד שנה נבדוק

את התיקונים?

מר רמי מימון : אני רק-

מר מאור הרוש : איפה הטיפול בבעיה, לפחות בשקיפות. עזוב את כל המסביב. עזוב מיילים של אנשים, נכון, לא נכון. יאללה, זה שטויות. זה חשוב, כי אם מיטל עיני שולחת מייל והיא מכתבת את יוסי, מנהל מחלקת חינוך לשעבר, לא תקין, כי זה מה שהיא מוציאה מהאחר. אז אני אומר לה, תקשיבי, זה לא מנהל מחלקת חינוך, יש מייל אחר. אז אנחנו מטעים את הציבור. אבל אני שואל שאלה טיפה יותר, בדברים היותר חשובים. כל הדו"חות הכספיים עלו?

מר עודד שגב : לא.

גב' לימור שחק : לא עלו. אני שאלתי אותו שאילתא, עכשיו אני מקבלת תשובות על השאילתות.

מר עודד שגב : אבל את מפנה לראש המועצה.

מר מאור הרוש : אבל זה מדו"ח 2024. אוקי, בואו נגיד 2025-

מר רמי מימון : אני רק אחדד. הדו"ח הזה מ-2024-

מר שרון אלפסי : רגע, שנייה, לימור, דקה.

מר רמי מימון : הפרוטוקול שלו יצא עכשיו, הוא מתייחס לאתר הישן.

מר מאור הרוש : בסדר, אתה ראית את הפרוטוקול. המועצה כבר ראתה את הביקורת שלו. המועצה כבר עשתה שינוי.

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : אני מעלה לראש מועצה, ואז הוא לא ענה, ויש פה מבקר מועצה גם, למרות שלא עונים.

מר שרון אלפסי : תתייחס רגע לרמי, מה שהוא אמר. הדו"ח בוצע על 2024?

מר עודד שגב : כן.

מר שרון אלפסי : אמת. זה האתר הישן עדיין.

מר עודד שגב : נכון.

מר שרון אלפסי : מאז עשינו שינוי-

מר רמי מימון : נכון. זה מעולם נבדק עדיין. אין דו"ח ביקורת עדיין שמתייחס לאתר החדש וכל השינויים. יכול להיות שחלק מהדברים

שאומרים פה נכון, יכול להיות שחלק מהדברים שאומרים פה, הם לא נכונים. יכול להיות שיש עדכונים במהלך הדרך. אבל המבקר עוד לא בדק את זה, והוציא דו"ח מסודר, מה כן ומה לא.

מר עודד שגב: אבל עדיין יש פערים-

מר רמי מימון: אוקי, אין בעיה. אני רק אומר, אין דו"ח מבוקר של הדבר הזה. אני יודע שהאתר לא ב-100%.

מר מאור הרוש: גם התקציב, הפער עכשיו הוא רק על 2025, רבעון שני, רבעון שלישי, ורבעון רביעי כרגע עוד לא מוצג. אבל רבעון שני, רבעון שלישי, עוד לא עלה. זה הפער היחידי שאני רואה כרגע במצב, ברמת התקציבים של הדו"חות הכספיים. מה עוד דברים שרשמת פה? כל הדברים האלה. מה הצפי לפתרון? יש פה עכשיו, המבקר מצא כי לא מפורסמים דו"חות עדכניים באתר. מצאנו את הדו"ח העדכני. חסר רק 2025, 2 דו"חות. המבקר ציין חוסר מוחלט בניגוד לחוק חופש המידע ותקנותיו על איכות הסביבה. מישו עובד על זה, מישו מעלה את זה, מישו כותב את זה? אני מנסה להבין-0

מר שרון אלפסי: דו"ח 2025 עוד לא הוגש לכם.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי: אני לא מכיר את זה. פעם ראשונה שאני נחשף לזה.

מר מאור הרוש: אכיפה ופיקוח, פקח מסייע. מה זה, תסביר לי רגע מה זה אומר.

מר עודד שגב: זה הפקח.

מר מאור הרוש: הפקח, זה אומר שהוא מחויב להיות מפורסם באתר, השם שלו, הטלפון שלו. זה פורסם?

מר עודד שגב: צריכים להכיר. אתה בתור תושב רוצה לפנות עכשיו, איך תפנה?

מר מאור הרוש: לא, יש לי את הטלפון שלו. אבל מי שרוצה-

מר עודד שגב : לא, בסדר, אבל אני אומר בגדול. אתה בתור תושב רוצה לפנות לפקח, כי יש לך כלב, למי אתה פונה? זה מה שאני אומר.

מר מאור הרוש : לא. אני מנסה להבין -

מר עודד שגב : הוא שואל -

מר מאור הרוש : מה לא טוב, מה כן טוב. אתה יודע מה, לפחות שהתושב -

מר ניסים אלקובי : תאשרו את הדו"ח, נשב עליו עם המבקר -

מר מאור הרוש : ניסים, זה דו"ח של 2024. אתה לא יושב עליו היום.

מר ניסים אלקובי : אני אשב על כל מה שהוא יביא, נשב.

מר מאור הרוש : אתה לא אמור אבל לשבת עליו היום, כי אתם יודעים את הדו"ח, אתם מכירים את הדו"ח הזה כבר.

מר עודד שגב : מאור, בכל מקרה, יש פרוטוקול שרמי הוציא עם כל מיני דברים שהמועצה נדרשת לעשות. ברגע שאתם מאשרים את זה -

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר עודד שגב : זה מחויב. המועצה צריכה לטפל בזה.

גב' לימור שחק : אז מ-2024 זה נתקע בגלל שאנחנו לא אישרנו את זה? לא הבנתי.

מר עודד שגב : ועדת ביקורת בגדול, במהלך מתחילת הקדנציה, וגם קצת לפני, לא הייתה פעילות שוטפת.

גב' לימור שחק : שמה?

מר עודד שגב : שהוועדה התכנסה, קיבלה את הדו"חות, אישרה אותם. העברנו את כל התהליך מה צריך. עכשיו כשרמי הגיע, עד 2023 עשיתי עם רן מנו. עשיתי עד 2023. ב-2024 הוא כבר התפטר, ברגע שהיה צריך לשלוח לי פרוטוקול, ומשם המשכתי עם רמי.

מר שרון אלפסי : עודד, רק הסדר של איך אנחנו מגישים לצורך העניין את דו"ח הביקורת. מה -

מר עודד שגב:

בגדול, אני מייצר דו"ח ביקורת, שולח למועצה. המועצה מגיבה, עונה, עושה. אני מעביר, מקבל את ההערות, מכניס אותן לתוך הדו"ח. יושב, קובע ועדת ביקורת. ועדת ביקורת מתכנסת, מייצרת פרוטוקול, עם המלצות לראש המועצה מה צריך לעשות כדי לטפל בבעיות שקיימות, וזה מה שבוצע. אחרי שזה בוצע, מעלים למליאה, מאשרים את הדו"חות. אחרי שמאשרים את הדו"חות, המועצה צריכה לעשות תכנית עבודה.

מר מאור הרוש:

כן, אבל רגע-

מר עודד שגב:

לא, שנייה. אז לפרסם ולהעלות הכל לאתר.

מר מאור הרוש:

אבל בוועדה לענייני ביקורת, כשאתה מגיש דו"ח, אתה קודם כל מציג אותו לראש הרשות.

מר עודד שגב:

נכון.

מר מאור הרוש:

יפה. זאת אומרת, שראש הרשות ראה את הדו"ח הזה הרבה לפני כולם, וחתם. גם שמעתי שהדו"ח הזה הוצג למנהלים, לפני 3 חודשים, לא מהיום.

מר רמי מימון:

מי שקרא את הדו"ח-

מר מאור הרוש:

על משהו אחר, לא זה, על משהו אחר.

מר ניסים אלקובי: משהו אחר.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש:

לא על זה אני מדבר. אני מדבר על אי הידיעה של לא ראינו את הדו"ח, אי אפשר להגיד אותו, משום שכבר הועלה למנהלים פה.

מר רמי מימון:

אין לא רואים אותו-

מר מאור הרוש:

ראש הרשות ראה אותו.

מר רמי מימון:

אני אגיד לך למה, כי בתוך הדו"ח, מי שפתח אותו, רואה שיש התייחסות של המועצה כבר-

מר מאור הרוש:

זהו. לפה אני חותר. יש התייחסות של המועצה-

מר רמי מימון :

יש, יש התייחסות, היא מכירה את הדברים, זה לא חדש.

מר מאור הרוש :

בסוף יש תאריך יעד? מה, זה כאילו נטפל, או תוך 3 חודשים נדרשת המועצה לתקן את האתר. מה?

מר עודד שגב :

ברגע שמקבלים את הפרוטוקול, ויש את הצעדים שנתנו, המועצה צריכה להגיד, אני מטפלת בזה תוך איקס זמן. נותנת את הזמן. אחרי זה, בדו"ח הבא שאני מציג לרמי, ויושב איתו, אנחנו עוברים ואומרים, אוקי, שנת 2025, לא יודע, 2024, מה בוצע, מה לא בוצע. אם צריך, מעלים את זה שוב פעם למועצה, למה לא טופל. זה צוות תיקון ליקויים, מעקב אחרי ליקויים.

מר מאור הרוש :

רמי יחסית חדש בוועדה לענייני ביקורת. זאת אומרת-

מר עודד שגב :

כולם חדשים, אני אגיד לך את האמת, כולם כל שנה מתחלף מישו, כל שנה-

מר מאור הרוש :

קודם כל, אתה צריך שיהיה איתך עוד אחד לפחות.

מר עודד שגב :

עכשיו, זה שהוועדה יש בה רק יו"ר, זה לא תקין. אמרתי את זה.

מר מאור הרוש :

אז קודם כל, למליאה הבאה צריך להעלות את זה, עוד בנאדם. אי אפשר שיהיה פה חור ברמת המנהל התקין, זה אחד. אבל שתיים, אני בא ואומר, בסוף, מה עושה הוועדה לענייני ביקורת יזום? לדוגמה, אתה עושה את הדו"ח, אתה והוא ביחד בוחרים מה הדו"ח, מה הביקורת שעליה עושים, או ראש המועצה אומר לך על מה עושים, מה?

מר עודד שגב :

אז ככה. ראש המועצה יכול להגיד לי לעשות על נושא מסוים. אני בונה תכנתי עבודה ואומר לראש המועצה, אני מתכנן לעשות השנה על 1, 2. סבבה, לא סבבה. מקובל, לא מקובל. או מעוניין לעשות על משהו אחר. ועדת ביקורת יכולה להגיד לי, אני רוצה שתעשה על נושא מסוים. עכשיו, על כל הנושאים שעשיתי עלו מצרכים, תלונות שאני מקבל מתושבים. אותו דבר, אח"כ יש עוד דו"ח שקיבלתם מענה טלפוני, מוקד. אלה דברים שאני מקבל מהתושבים, ואני אומר, אוקי, אני רואה שיש פה הרבה תלונות, אז אני עושה על זה דו"ח.

גב' לימור שחק : לא, זה מהמם. אני רק רוצה להבין שאני מבינה, בסדר? אז מה שאתם אומרים פה בעצם, שיש דו"חות ביקורת, יש תלונות מהציבור, אנחנו יודעים, נגיע לזה בעדכונים, יש לי הרבה מה להגיד על זה. שום דבר לא זו, כי המליאה לא מתכנסת, כי-

מר עודד שגב : לא קשור ללא זו-

גב' לימור שחק : רגע, תן לי רגע להגיד מה אני מבינה, ואני אשמח לתיקון, של ראש המועצה, כמובן. בעצם, רן מנו אמרת, היה, לא היה, לא חתם על פרוטוקול, הוא חדש וזה. משנת 2024 עומדים הדברים כשראש הרשות מקבל עוד לפנינו את כל הליקויים. אני מבינה נכון?

מר עודד שגב : הבנת את התהליך נכון, אבל זה לא מדויק.

גב' לימור שחק : אבל התהליך היה ככה?

מר עודד שגב : לא מדויק.

גב' לימור שחק : אז מה, תדייק לי.

מר עודד שגב : כי המועצה אמרה, שהחליפו חברה, בעקבות הדו"ח, באו והחליפו אתר, כדי שהוא יעמוד עפ"י החוק, יעמוד בחוקים, וכמובן לא עשו הכל, אבל איזשהם חלק מהדברים.

גב' לימור שחק : אילו דברים עשו?

מר עודד שגב : שינו את האתר שיעמוד בתקן של נגישות, והחוקים. יש דברים שהם צריכים לעדכן, אלה דברים שצריך לעדכן אותם כל הזמן-

מר מאור הרוש : בשוטף.

מר עודד שגב : זה לא יעזור. עכשיו יכולים לעדכן עד הסוף את הכל, והכל יהיה טוב. עוד חודש-

גב' לימור שחק : ומחר כבר לא-

מר עודד שגב : אם אין מישהו שיושב על זה ומעדכן ומוודא-

גב' לימור שחק : ומי זה מישהו שיושב על זה?

מר שרון אלפסי : כרגע מה שצריך לעשות, לצורך העניין, לאשר את הדו"ח, דו"ח ביקורת, בתוך תקופה מסוימת אנחנו אמורים לטפל בחלק מהאירועים.

מר עודד שגב : להראות תכנית עבודה.

גב' לימור שחק : לא, זה מה זה לא מצוין. זה לא משהו שחדש לכם.

מר מאור הרוש : מה זו ההגדרה? פה לא רשומה לנו תקופה מסוימת. פה לא רשום שתוך 6 חודשים-

מר עודד שגב : אני לא קובע למועצה תוך כמה זמן-

מר מאור הרוש : מי קובע? אז אין שיניים. לוועדה לענייני ביקורת.

מר עודד שגב : יש שיניים.

מר מאור הרוש : מה השיניים?

מר רמי מימון : הוועדה לא יכולה לקבוע זמנים וסדר עבודה למועצה.

גב' לימור שחק : זה הרשות.

מר רמי מימון : אנחנו מציפים את הבעיות כפי שהן. כמו שעודד אמר, הציבור מציף בעיות, המבקר בודק האם יש משהו בבעיות, האם הן באמת נכונות, או שהציבור אומר דברים סתם. אולי זה משהו רוחבי, אולי זה משהו נקודתי. בשביל זה הוא מוציא דו"חות. אחרי שעוברים הדו"חות, אנחנו מוציאים פרוטוקול בצורה מסודרת, מעדכנים את המועצה, להלן המבקר בדק בעקבות פערים שעלו, בעקבות זה בדק, אכן יש פערים. עכשיו על המועצה לתקן. אני לא יכול לעמוד עם שוט ולהגיד למועצה, תתקן עכשיו.

גב' לימור שחק : זה גם לא תפקידך.

מר שרון אלפסי : המועצה תידרש להכניס את זה לתכנית העבודה.

מר רמי מימון : נכון, היא-

מר שרון אלפסי : מהרגע שהדו"ח שלך יגיע, נצטרך להכניס את זה לתכנית העבודה-

מר עודד שגב : ולהציג לכם, ולהגיד לכם-

- מר שרון אלפסי :** מה היעדים שאנחנו מגדירים.
- גב' לימור שחק :** אבל שרון-
- מר שרון אלפסי :** בהתאם ליכולות הכלכליות של המועצה, בהתאם לדברים, אבל-
- גב' לימור שחק :** רגע, אבל שרון-
- מר מאור הרוש :** אז זה מסך עשן כרגע.
- גב' לימור שחק :** ממש.
- מר מאור הרוש :** אני חייב להגיד. אם אתה מכיר את זה מ-2025, ואתה אומר לי עכשיו ב-2026, בוא תאשר לי את זה, ועכשיו המועצה תתחיל לעשות את זה, זה מסך עשן. הייתי מצפה לשמוע מה נעשה עד היום.
- מר רמי מימון :** אגב, גם יכול להיות שיש דברים שלא יתוקנו, ונעשה דו"ח ביקורת חוזר, ויהיו אותן בעיות.
- גב' לימור שחק :** אבל רמי, אתה יו"ר הוועדה. אני שואלת אותך, שרון. אתה מקבל את הדו"ח לפני רמי אפילו.
- מר שרון אלפסי :** נו, ונעשה מהלכים.
- גב' לימור שחק :** אז אנחנו רוצים לדעת אילו מהלכים נעשים.
- מר שרון אלפסי :** אז נאמר לך מה נעשה במהלכים שבוצעו כרגע.
- גב' לימור שחק :** ולמה לא נעשו המהלכים?
- מר שרון אלפסי :** אז נעשה את זה קיצור. קודם כל-
- גב' לימור שחק :** לא צריך להיות-
- מר שרון אלפסי :** אל תגיד לי מה לעשות.
- גב' לימור שחק :** בסדר, בסדר.
- מר שרון אלפסי :** אוקי, אין תשובה. קדימה.
- גב' לימור שחק :** כרגיל, אוקי.
- מר שרון אלפסי :** כרגיל, מצוין, הלאה.

מר מאור הרוש : רבש"צ עופרים לא מעודכן באתר, לצורך העניין. רשום רק רבש"צ בית אריה, שהגיע אחרי רבש"צ עופרים. מייל של רישוי עסקים לא מופיע באתר.

מר עודד שגב : צריך לעדכן את זה, ברור, אין שאלה בכלל.

מר מאור הרוש : מייל של צוריאל, לא מעודכן באתר.

גב' לימור שחק : צריך לעדכן.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : יכול להיות שצריך, מבחינת החוק.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : שימונה על ידך לעדכן את האתר, את הפרוטוקולים, החלטות, דו"חות תקופתיים. זה יהיה תחום האחריות שלו. זה יהיה אדם שמוגדר בשם. זה התפקיד שלו. זה לא יהיה סתם איזה משהו. אי אפשר להפיל את זה בסוף על החברה החיצונית. החברה החיצונית-

מר ניסים אלקובי : מי אמר שלא? אתה קובע את כללים ואת התוצאות?

מר מאור הרוש : כי החברה החיצונית לא יודעת מה אתה עושה בפועל.

מר ניסים אלקובי : מה זה?

מר מאור הרוש : החברה החיצונית לא יודעת מי התחלף אצלך.

מר ניסים אלקובי : זו כבר בעיה שלנו-

מר מאור הרוש : אז זה מה שאני אומר. זה אומר שאתה כמנכ"ל מועצה צריך לקבוע מישו שיעדכן את החברה החיצונית לביצוע תיקונים באתר, בהתאם לנדרש. החברה לא יודעת מה קורה בתוך המועצה, מישו צריך לעדכן אותה. אז אני אומר, אני מצפה, רשום פה, מינוי אחראי עדכון תוכן סטטוטורי. מה ההגדרה לסטטוטורי, לצורך העניין? למה המילה "סטטוטורי"?

מר עודד שגב : אני רק אגע במה שנגעת. למיטל יש את ההרשאות להעלות-

מר מאור הרוש : אני יודע שלמיטל יש את ההרשאות.

מר עודד שגב:

לא, אז אני אומר, אני לא צריך את החברה, שאם מישהו עכשיו סתם, גזבר עכשיו מוציא דו"חות, קיבל דו"ח רבעוני, רוצים להעלות אותו לאתר, מעבירים למיטל, ובזה זה נגמר, כן? זה לא-

מר מאור הרוש:

בסדר. אז מיטל יכלה לעדכן את כל-

מר עודד שגב:

בסדר, אבל היא לא אחראית עכשיו להגיד לגזבר, תשלח לי, ולמנהל המחלקה השני, תשלח לי את בדיקת איכות הסביבה, או כל זה. כמו שאמרתי, צריך שיהיה מישהו שיעקוב אחרי זה.

מר שרון אלפסי:

עודד, תודה. אישור דו"ח ועדה לענייני ביקורת בנושא-

מר מאור הרוש:

...הוועדה, אתה, רמי? את סיכום עמדת הוועדה, אתה כתבת?

מר רמי מימון:

כן.

מר שרון אלפסי:

טוב, אני רוצה להעלות להצבעה-

מר מאור הרוש:

חוקית, נורמטיבית.

מר רמי מימון:

צריך לאשר את הדו"ח, שקראתם אותו, שעברתם עליו, שהוא תקין, והפרוטוקול. שעברתם על הכל, מכירים את כל הדברים.

מר דורון שרעבי:

אני רוצה להגיד משפט בעניין הזה-

מר רמי מימון:

הפרוטוקול זה סיכום של הדו"ח.

מר דורון שרעבי:

אני רוצה להגיד משפט בקשר לדו"ח הביקורת. לדעתי, יש פה הרבה דברים שבכלל לא צריכים לחכות מדו"ח לדו"ח שיטופלו. יש הרבה דברים שצריכים להיעשות במהלך החוק רצוף. אם זה להעלות דו"חות, אם זה להעלות פרוטוקולים בזמן, אם זה להעלות את כל הדברים הבסיסיים שעובדים איתם. אנחנו לא צריכים לחכות לדו"ח שיעיר את עינינו בכל מיני דברים פשוטים, שצריכים לעלות וצריכים להתבצע במהלך החודש. יש איחור של חודש, חודשיים, אבל צריכים להיות מטופלים. עכשיו, שמות של אנשי מקצוע שכבר לא כאן, כבר יכלו להחליף את זה מזמן. לי יש אתר, אני יכול להיכנס לאתר שלי, אני יכול לשנות בו מה שאני רוצה. אם אני

מתקשה במשהו, אני מרים טלפון לתמיכה, והם עוזרים לי. אותו דבר גם פה. אני לא מבין למה אנחנו צריכים בדברים הקטנים להגיע לכאן לישיבות פה בכלל. דו"חות יש בדברים הגדולים. בסדר, אז אם האתר לא נגיש, אז הדו"ח של המבקר, שהאתר לא נגיש. אבל ביום, יום לטפל בדברים. להעלות את כל המסמכים הנדרשים, לשיתוף הציבור.

מר רמי מימון : אבל כמו שהוא אמר, אפשר לאשר את זה-

מר רמי מימון : סליחה, אתם מפריעים. בסופו של דבר, אנחנו חייבים לשקף לציבור את כל מה שנעשה פה, וביום, יום צריכים לטפל בזה. ככה אני רואה את הדברים, וזאת ההערה שלי לנושא הזה.

מר מאור הרוש : יש מנגנון בקרה חצי שנתי, הממונה על חופש המידע. מי זה הממונה על חופש המידע במועצה?

מר ניסים אלקובי : אני.

מר מאור הרוש : אהלן, ניסים. יגיש לוועדה אחת ל-6 חודשים תצהיר פעילות המאשר כי כל 35 סעיפי החובה המפורטים בדו"ח המבקר מעודכנים באתר כנדרש כחוק. זאת אומרת, שיש איזשהו דדליין. בעוד חצי שנה אתה צריך לקבל מהממונה על חופש המידע, שכל 35 הסעיפים והליקויים בדו"ח צריכים להיות מטופלים ושהם תקינים. אמת? זה מה שאתם רשמתם פה.

מר ניסים אלקובי : ...בינתיים-

מר שרון אלפסי : לא אמרתי שלא.

מר מאור הרוש : אם חופש המידע עובד, ואנשים מבקשים ומקבלים-

מר דורון שרעבי : מאור, לא מצליחים לעמוד שנתיים אחרי, ולקרוא את ההערות, אנחנו במצב קטסטרופלי. אנחנו צריכים להתנהל ביום, יום, חודש, חודש. איחור של חודש אפשר להבין.

גב' לימור שחק : דורון, אני חייבת להגיד. דורון, זה יותר מברור שזה צריך להיות, וגם זה יותר מברור שמה שנעשה פה עכשיו, זה סוג של כמו שמאור אמר, מסך עשן כזה. זה הרי ברור. גם לא מחכים לנו כחברי מליאה עם הדברים. זה ברור. זה נוח להגיד את זה, ואתם לא רואים את זה? רק אני רואה את זה?

מר שרון אלפסי : אני מעלה את סעיף 4 להצבעה. אישור דו"ח הוועדה לענייני ביקורת בנושא קיום הוראות החוק בדבר פרסום מידע באתר האינטרנט של המועצה. מי בעד?

גב' קרן מ. רינות : אישור של הדו"ח?

גב' לימור שחק : שקראנו את הדו"ח.

מר מאור הרוש : את מאשרת את הפרוטוקול שלו.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר דו"ח הוועדה לענייני ביקורת בנושא קיום הוראות החוב בדבר פרסום מידע באתרי האינטרנט של המועצה.

5. אישור פרוטוקול הוועדה לענייני ביקורת בנושא מוקד פניות.

מר שרון אלפסי : אישור פרוטוקול הוועדה-

מר ניסים אלקובי : לא, רגע-

מר שרון אלפסי : אישור פרוטוקול הוועדה לענייני ביקורת בנושא מוקד פניות-

מר מאור הרוש : זה המוקד של רונית, מוקד 106.

מר עודד שגב : זה דו"ח של 2025. רבעון אחרון של 2025. קצת יותר מרבעון. פשוט לקחתי את כל הפניות שהיו במוקד, בתקופה הזאת, עשיתי פילוח לפי נושאים, לפי מה נענה, מה לא נענה. הסתכלתי במערכת-

מר מאור הרוש : SLA.

מר עודד שגב : SLA וכל הדברים האלה. בוא נגיד ככה. המערכת שקיימת היום במועצה, היא לא מערכת חכמה, בלשון המעטה. היא מאוד, מאוד מיושנת. קשה להוציא דו"חות, ולעשות כל מיני פילוחים. הייתי צריך לעבור פנייה, פנייה, לשבת עם רונית, שיגעתי לה את החיים. בסוף יש פה מוקד שפועל, מקבל המון פניות, אבל אין אפשרות לעקוב, ולטפל בכל הדברים. בעיקר

בדברים הגדולים. יש פה עיכוב רציני. אם זה בעיות חשמל, כל נגיד כבישים וכאלה. בזה יש בעיה. אתה יכול לפתוח פנייה, והיא-

- מר מאור הרוש :** לא יטופל.
- מר עודד שגב :** לא טופל המון זמן. מסיבות כאלה ואחרות.
- גב' לימור שחק :** מה זה, הפנייה הזאת נסגרת.
- מר עודד שגב :** הפנייה הזאת לא נסגרת. רוב הפניות האלה נשארות פתוחות, ויכולות להישאר פתוחות גם חודשים.
- מר דורון שרעבי :** שאתה אומר, מסיבות כאלה ואחרות, אנחנו אמורים לדעת מה הסיבות, או שזה לא קשור אלינו?
- מר ניסים אלקובי :** בטח, מה.
- מר דורון שרעבי :** זה רק עניין של תקציב, או שזה גם-
- מר עודד שגב :** לא. רוב הפניות שהן דחופות וקריטיות, לרוב מטופלות, סתם לדוגמה, סתימות ביוב, פיצוצים, כל הדברים האלה, זה מטופל באותם רגעים. אבל אם יש דברים שהם אתה יודע, איזשהו-
- מר מאור הרוש :** עץ הרים מדרכה.
- מר עודד שגב :** בדיוק. עץ הרים מדרכה-
- מר ניסים אלקובי :** פנסים.
- מר עודד שגב :** פנסים. פנס באיזה רחוב, זה לוקח זמן. זה לוקח זמן-
- מר ניסים אלקובי :** כי זו עבודה להביא מנוף ליום עבודה שלם, בשביל לעשות 20 פנסים, ולא תביא מנוף להחליף כל פנס.
- מר עודד שגב :** עכשיו, גם בגלל שהמערכת מיושנת, אז קודם כל, חלק מעובדי המועצה, הם לא עובדים עם האפליקציה, אז הכל עובר דרך רונית. היא סוגרת, היא פותחת, היא עושה. שזה בעייתי.
- מר מאור הרוש :** מאוד.
- מר עודד שגב :** יש גם המון תושבים שלא פותחים דרך האפליקציה, אלא רק מתקשרים ומשגעים לה את המוח. תפתחי לנו פנייה ככה,

וככה, וככה. גם ההגדרות במערכת עצמה, שכל שדרות החובה, אילו שדות-

מר דורון שרעבי : זה נכנס לתוכנה?

מר עודד שגב : כן, כן, זה נכנס, נכנס. אבל לא משנה, היא פחות צריכה להתעסק. אם עכשיו יש לך פנייה, תפתח פנייה באפליקציה. זהו, זה מגיע לאותו מקום, ומקבל את אותה-

מר דורון שרעבי : השאלה, איזו תשובה מקבל אותו אחד שמבקש שהמנורה שלו שרופה מעל הבית, איזו תשובה הוא מקבל מהמערכת? גם אם עכשיו היה טיפול לפני שבוע, החליפו 20 מנורות, שאנחנו יודעים ש-20 המנורות הבאות יהיו בעוד חצי שנה, אנחנו מסבירים לאותו תושב שזה ייקח עוד חצי שנה?

מר מאור הרוש : לא, תיאום הציפיות. הוא מדבר על תיאום הציפיות עם התושב.

מר עודד שגב : את זה אני לא יודע להגיד לך אם מסבירים לתושב ככה, אבל אני יכול להגיד לך מפניות שאני שומע ורואה, כי אני יושב במוקד. יש תושבים שמקבלים את ההסבר, ולפעמים הם לא מבסוטים מזה, בצדק. אבל זה ההסבר שניתן להם. מסבירים להם שייקח זמן עד שיגיע מנוף. שוב פעם, או דברים כאלה. יש שם פניות לפחים אותו דבר, או כל פנייה שהיא מתעכבת.

מר מאור הרוש : אבל אין לנו מנוף סל שלנו?

מר ניסים אלקובי : הוא לא תקין.

מר מאור הרוש : הוא לא תקין?

מר ניסים אלקובי : הוא מוגבל גם בגובה, תזכור. הוא לא לתאורת רחוב.

מר מאור הרוש : הוא לא מגיע לתאורת רחוב?

מר שרון אלפסי : לא.

מר עודד שגב : ובגלל שהמערכת גם קצת מיושנת, לא קצת, מיושנת, יש בעיה לעקוב אחרי SLA, יש בעיה להוציא פה דו"חות, יש בעיה לעשות בכלל מעקב או בקרה על סתם-

מר שרון אלפסי : לא. מעקב ובקרה נעשים-

מר עודד שגב:

נעשה, כן. לא, זה בסדר. אבל זה לא בשליפה, בדיוק. לא כל דבר נעשה בשליפה. לרונית לא קופץ לה עכשיו, תשמעי, מתקרבת לסוף, את צריכה לטפל, יש פה דברים פתוחים. לא יודע מה. שזה משהו שמקל ופותר הרבה בעיות, כי אז נותנים את תשומת הלב לפניו שהן-

מר מאור הרוש:

אבל השאלה היא, אם בסוף המועצה עשתה איזשהו אפיון, אולי לשנות את ה-SLA. אולי להגיד, אוקי, עכשיו-

מר ניסים אלקובי: קודם כל, כן.

מר מאור הרוש:

תאורה, לא יכול להיות בשבוע, יהיה ב-4 חודשיים. מהממוצע שנתתם.

מר ניסים אלקובי:

אז בוא, אני אענה. קודם כל, אין מערכת, וגם החברה שתחזקה אותה הודיעה לנו בתחילת השנה שהיא מסיימת כאן, ותמצאו לכם פתרון, ואנחנו הולכים לחפש פתרון. אני מרשה לעצמי להגיד אפילו, היית שותף איתי ביחד באחת הפגישות-

מר מאור הרוש:

יש לנו עד סוף החודש הזה.

מר ניסים אלקובי:

של החיפוש. נכון, של החיפוש של הפתרון. החלופה שעשינו, זה אחד. קודם כל, יש לנו על ה-SLA, ופה אני אומר. כשנכנסתי לזה בפעם הראשונה ב-2024, ראינו שה-SLA פה מנותק מציאות. הכל נפתר תוך 24 שעות. כל מי שעובד בעולמות האלה, יודע שזה לרשום בשביל לרשום. לכן פירקנו את זה קודם. הדבר השני שעשינו זה רצף כל חודש מתבצע אצלי, יחד עם מנהלת המוקד, ועם מנהל שפ"ע, כשהיה יצחק, ועכשיו זה הלל. אנחנו יושבים, מנתחים את כל הקריאות, קובעים סדר עדיפויות, וזה מותאם גם לפעילויות תקציב, וכו'. נתתי דוגמה, טיפול במנורות, טיפול בפחים, שעשינו כמה נגלות, אבל השנה הנגלה הראשונה, ועכשיו עד סופ"ש עושים נגלה שנייה. יושבים, סדר העדיפות, אומרים מה אפשר, מה אי אפשר, ואנחנו חוזרים בתשובות. ככה לא עובדים בשנת 2026, אבל זה מה יש למועצה. נמצא את הפתרון, יחד עם סעיף תקציב, ואנחנו בע"ה נכניס פה-

גב' קרן מ. רינות : ניסים, יש לי שאלה רגע. אתה אומר לגבי החברה הזאת, שהיא מסיימת בסוף החודש. אז היות וכרגע אין פתרון בצנרת שהוא מעשי-

מר ניסים אלקובי : ידנית, כן.

גב' קרן מ. רינות : אז מאוד חשוב, מאוד חשוב שתצא הודעה לתושבים, שככל שיש איזשהו דיווח, צריך להתקשר למוקד.

מר ניסים אלקובי : התהליך של להתקשר למוקד-

גב' קרן מ. רינות : לא, לא-

מר מאור הרוש : אבל אם האפליקציה מפסיקה לעבוד-

מר ניסים אלקובי : אם היא תפסיק לעבוד.

גב' קרן מ. רינות : אז חייבים להוציא הודעה מסודרת לתושבים-

מר ניסים אלקובי : נכון, נכון, נכון.

מר מאור הרוש : צריך לבדוק אם באמת היא תפסיק-

מר ניסים אלקובי : נכון, אני אומר. אם היא תפסיק לעבוד-

גב' קרן מ. רינות : אם היא תפסיק-

מר ניסים אלקובי : אם היא תפסיק לעבוד. אנחנו מנסים למשוך אותה כמה שיותר, עד שנחליט על הפתרון האחר. הפתרון האחר הוא בר ביצוע-

גב' קרן מ. רינות : הכי חשוב בעיניי-

מר ניסים אלקובי : אנחנו יודעים גם את המחירים, יודעים את הכל. צריכים רק למצוא לזה את התשובה.

גב' קרן מ. רינות : מבינה. אבל מה שאני מנסה להגיד, זה גם אם לא יהיה את הפתרון האידיאלי עכשיו של מערכת, שיהיה תיווך לתושבים. זה הדבר הכי חשוב.

מר ניסים אלקובי : מקובל.

גב' קרן מ. רינות : בכל הערוצים, ומבעוד מועד. שבוע לפני, דעו, זה עומד לרדת. כרגע יש את השירות במוקד, ואם צריך אולי לתגבר את זה,

ולדעתי, צריך, אולי על המחיר של חידוש האפליקציה, להביא עוד משהו. באמת אני אומרת. אפילו ברמה שעתית, אפילו סטודנט. לא, ניסים, אני אומרת על התקציב של האפליקציה-

מר ניסים אלקובי : לא, אני בעד. אני רוצה-

גב' קרן מ. רינות : אבל אני יודעת שהכל זה כסף. אני יודעת. אני שומעת אותך, ואני רואה, ואני מבינה הכל. אני פשוט אומרת-

מר ניסים אלקובי : הלוואי.

גב' קרן מ. רינות : אני אומרת-

מר ניסים אלקובי : הלוואי.

גב' קרן מ. רינות : אם אנחנו לא מחדשים, אפליקציה עולה כסף?

מר ניסים אלקובי : כן, כן, כן.

גב' קרן מ. רינות : יופי.

מר ניסים אלקובי : אבל הדין הוא לא שווה לצערי הרב. כי אם אני הולך למשרה, אז אני צריך נחיצות משרה, ולפנות למשרד הפנים, ולהסביר למה אני צריך בכלל משרה.

גב' קרן מ. רינות : אין לנו אפליקציה.

מר ניסים אלקובי : בסדר.

גב' קרן מ. רינות : יש בנאדם אחד על 7,000 תושבים.

מר רמי מימון : זה לא קל למשרד הפנים, כי ברגע שהם יראו את הדו"ח הזה-

מר ניסים אלקובי : ברוך הבא, רמי. בוא תעזור לי בכל-

מר רמי מימון : לא, לא. על כל נחיצות משרה, אבל אני בטוח שאת הדו"ח, הם לא יקבלו אותו בהבנה.

מר ניסים אלקובי : אז צריך להסביר למה.

מר רמי מימון : מה זאת אומרת. להסביר שזמן תגובה עלה מ-1.1 יום ל-13 יום?

גב' קרן מ. רינות : אבל זה זמן תגובה, זה לא זמן מוקד.

מר ניסים אלקובי : נכון.

גב' קרן מ. רינות : זה לא מוקד. זה זמן טיפול.

מר רמי מימון : זמן טיפול בזה, עלה מ-1.1 יום ל-13 יום.

מר ניסים אלקובי : תלוי במה, תלוי במה. תלוי במה, רמי.

מר רמי מימון : אני לא יודע, שינתחו את הזה. אבל אני יכול להגיד שגם המוקד, אם קראתם את הדו"ח עד הסוף, המוקד הוא לא יכול לענות לבד. גם התושבים אשמים פה, כמו שאמר המבקר. הם הכל מפילים עליה. חצי מהתלונות היא פותחת. זה לא הגיוני בשום מקום.

גב' קרן מ. רינות : רונית זה לא רונית, רונית זו המועצה.

מר רמי מימון : מוקד. מוקד, לא משנה, המוקד. המוקד לא צריך לפתוח. המוקד לא יכול לפתוח תלונות. המוקד צריך להתייחס. הוא צריך לקבל את התלונות ולהתייחס. לא הגיוני שחצי מהתלונות, וזה קרוב ל-50%, פותחים-

גב' קרן מ. רינות : זה בדיוק זה.

מר עודד שגב : וגם הוא מתקשה-

גב' קרן מ. רינות : זה בדיוק זה. האפליקציה-

(מדברים ביחד)

גב' נירה אטיאס : אבל אם בעלי התפקידים לא עונים לטלפון, בסוגריים, הפקח, אז ברור שיתקשרו למוקד ויציקו לרונית, וזה עוד עומס על הדבר הזה.

מר עודד שגב : לא, זה לא קשור.

גב' נירה אטיאס : זה קשור, ועוד איך קשור.

מר עודד שגב : זה שפונים למוקד, זה בסדר. אם לא ענה משרד כזה או אחר.

מר מאור הרוש : אדוני הגזבר, נמצא סעיף תקציבי להחלפת המערכת של המוקד? יש סעיף תקציבי כלשהו?

(מדברים ביחד)

- מר ענבר לוין:** אני אבדוק. אין לי תשובה בשליפה.
- מר מאור הרוש:** אפשר לבדוק? בסוף החודש יורד. עכשיו אתה שומע את זה פעם ראשונה? לא הבנתי.
- מר ענבר לוין:** אתה שואל אותי שאלה, אני אבדוק. אין לי מה-
- מר מאור הרוש:** לא, אני שאלתי שאלה, עכשיו עוד שאלה. עכשיו אתה שומע בפעם הראשונה שאנחנו צריכים כסף למערכת מוקד חדשה?
- מר ענבר לוין:** שמעתי על הרבה צרכים, לא באופן ממוקד, ובסדרי עדיפות. אם יגידו שזה דבר מס' 1-
- מר מאור הרוש:** זה לא נקרא סדר עדיפות מס' 1? ב-1.10 אנשים הולכים להתקשר, ואין יותר אפליקציה.
- גב' קרן מ. רינות:** אבל אתה צריך להפנות את זה לראש המועצה. זה לא קשור לגזבר.
- מר מאור הרוש:** יש פה 3 בעלי תפקיד. אני שואל, בוא תגיד לי מה סדר העדיפויות בעולם הכספים שלנו. אני רוצה לדעת מה סדר העדיפויות. מה הדבר הראשון שעל הפרק בסדר עדיפויות שאנחנו רוצים.
- מר שרון אלפסי:** רגע. קודם כל, זה לא הדיון.
- מר מאור הרוש:** לא-
- מר שרון אלפסי:** קודם כל, זה לא הדיון.
- מר מאור הרוש:** ...אז אני לא יודע. אם הוא לא יודע שבסוף החודש...אני לא יודע מה להגיד לכם.
- מר שרון אלפסי:** קודם כל, זה לא הדיון-
- מר מאור הרוש:** בוא גם אני אגיד לך. 120,000 ש"ח, אתה צריך. יש לך מאיפה להביא אותם? אני אגיד לך כמה אתה צריך, 120,000 ש"ח. מישו חשב על זה, מאיפה להביא? לא, עשיתם הסטות תקציביות. עשיתם הסטות תקציביות, שאף אחד מאיתנו לא מודע להן, לא מעורב בהן. יכול להיות שאם היו שואלים אותנו, היינו אומרים לא. היינו אומרים לא, סתם לאיך קוראים לזה, לדובר. היינו אומרים לא. כמה עולה דובר היום,

40,000 ש"ח, 50,000 ש"ח, 30,000 ש"ח. לא משנה מה. יכול להיות שהיינו אומרים לא על דברים אחרים. עושים הסטות, מגיעים למצב, ידענו את זה בפברואר. מפברואר, מרץ, ידענו...השנה עומד להיסגר. השנה, לא תקציב-

(מדברס ביחד)

מר שרון אלפסי : ...המסגרת התקציבית, זה חלק מהמערכת, וזה חלק מההתנהלות. לגבי סדרי עדיפויות-

מר מאור הרוש : תראה, אני אשאל שאלה, שזה יהיה לפרוטוקול-

מר שרון אלפסי : לגבי סדרי עדיפויות. כרגע, עם ההחלטה על מוקד שחונה כרגע אצל מנכ"ל, זה בסדר העדיפויות. אחרי הבדיקה, יגידו מה העלויות, זה מה שיקרה.

מר מאור הרוש : לא, אז אני מנסה להבין-

גב' לימור שחק : אבל מי קובע את סדר העדיפויות?

מר מאור הרוש : אם המדיניות שיש פה 7 חברי מליאה, שביחד שותפים לתקציב הזה, נכון שהניהול שלכם, אבל הם חתמו על התקציב. אם עכשיו יש לנו בעיה מסוימת, לא יכול להיות שאתה תקבע לי דובר בסדר העדיפויות, ולא 120,000 ש"ח לזה.

גב' לימור שחק : מי קובע את סדר העדיפויות?

מר מאור הרוש : מי קובע את סדר העדיפויות הזה?

מר שרון אלפסי : אנחנו.

מר מאור הרוש : אנחנו-

גב' לימור שחק : מי זה אנחנו?

מר מאור הרוש : לא, מי זה אנחנו?

מר שרון אלפסי : אנחנו.

מר מאור הרוש : מי זה אנחנו?

גב' לימור שחק : מי זה אנחנו?

מר שרון אלפסי : במסגרת התקציב שיש לנו, אנחנו, התכנית שלנו זה לא לפרוץ את מסגרת התקציב-

גב' לימור שחק : מי זה אנחנו? אני לא מבינה.

מר שרון אלפסי : אנחנו, אני, אני.

גב' לימור שחק : המועצה?

מר שרון אלפסי : כן.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר שרון אלפסי : במסגרת התקציבים, יש לנו סדרי עדיפויות. בשוטף איך אנחנו מתנהלים בשוטף עם מה שיש לנו. שתיים, איך אנחנו עומדים בתכנית ההתייעלות עם אבני הדרך והכל. שלוש, זה מה הצרכים המידיים שלנו. יש לנו פה שכר, יש לנו חינוך, יש לנו כל מה שצריך.

גב' לימור שחק : אז חברי המליאה לא קובעים את סדרי העדיפויות?

מר שרון אלפסי : נכון מאוד.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר ניסים אלקובי : אם יש פריצה מהתקציב, חייבים להביא-

מר שרון אלפסי : חד משמעית.

גב' לימור שחק : לא. במסגרת התקציב.

מר שרון אלפסי : במסגרת התקציב-

מר ניסים אלקובי : ברור, ברור.

מר מאור הרוש : יש לי שאלה לעמרי-

מר ניסים אלקובי : ואנחנו ביום חמישי הזה יושבים עם החשב, מתוכנן. היה איתו מפגש ראשון, מפגש המשך יום חמישי הזה.

מר דורון שרעבי : אבל אתה בטוח שלגבי ההסטות, אנחנו לא צריכים לקיים פה דיון?

גב' לימור שחק : לא, הוא אמר שכן.

מר מאור הרוש : זו בדיוק השאלה שלי לעמרי. עמרי, באילו פעולות הסטה תקציביות נדרש להעלות למליאה? אם בכלל.

עו"ד עמרי מאיר : יש כל מיני מקרים. אני לא עשיתי כרגע את עבודת המחקר לכל הזה. תשאל אותי, אני אענה לך. תשלח לי שאלה, תקבל חוות דעת מסודרת.

גב' לימור שחק : מאור, מה שאלת? סליחה, לא הבנתי.

מר רמי מימון : אנחנו לא יודעים על מה לשאול, כי לא קיבלנו רשימה של הסטות-

מר מאור הרוש : שלחתי לך מייל, ענבר, כיתבתי אותך, וביקשתי לדעת אילו הסטות תקציביות בוצעו. לא קיבלתי תשובה על זה.

עו"ד עמרי מאיר : זו שאלה מעניינת.

גב' לימור שחק : מה הייתה השאלה? אני לא הבנתי.

מר רמי מימון : אנחנו שואלים כי אנחנו פשוט לא יודעים אילו הסטות, ואנחנו מאוד-

גב' לימור שחק : אני לא הבנתי מה השאלה.

עו"ד עמרי מאיר : שנייה, שנייה. מאור שואל, באילו מקרים צריך להביא את הסטת התקציב, החריגה מהתקציב-

מר מאור הרוש : באילו סעיפים?

עו"ד עמרי מאיר : כן. מתי צריך להביא את זה-

גב' לימור שחק : בתוך התקציב.

עו"ד עמרי מאיר : כן. מתי צריך להביא את זה למליאה. אמרתי שזו שאלה מעניינת. מצדיקה סמינריון, אבל נבדוק, נענה.

מר מאור הרוש : בסדר גמור.

מר שרון אלפסי : טוב. אני רוצה להעלות את אישור-

מר מאור הרוש : ולא קיבלתי עדיין. כתבתי במייל, ולא קיבלתי את סכומי ההסטות, ומאיפה לאיפה הלך הכסף. זה שאתם החלטתם, זה סבבה. השקיפות היא אלינו, לא לאף אחר. אם אני שואל שאלה, אני מצפה לקבל תשובה. זו פעם אחרונה שאני שואל

שאלה לפני מליאה, שזה חלק מזה, ולא עונים לי. אני לא רוצה להיות הבנאדם הרע פה. אם אני שואל שאלה כחבר מליאה, אני רוצה לדעת מה התשובה.

גב' לימור שחק : אבל מאור, אין בנאדם רע פה.

מר שרון אלפסי : כרגע קיבלת תשובה -

גב' לימור שחק : אין פה בנאדם רע.

מר מאור הרוש : קיבלתי תשובה, אילו הסטות. אני רוצה לדעת מה הסטות שבוצעו.

גב' לימור שחק : זה לא בנאדם רע.

מר שרון אלפסי : אני רוצה להעלות את אישור הפרוטוקול הוועדה לענייני ביקורת בנושא מוקד פניות. מי בעד?

גב' לימור שחק : מה?

גב' קרן מ. רינות : זה לא בעד. מי מאשר את-

גב' לימור שחק : מי מאשר את הפרוטוקול. זה לא בעד.

מר שרון אלפסי : פה אחד?

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול הוועדה לענייני ביקורת בנושא מוקד פניות.

6. אישור תמיכות לשנת 2026.

מר שרון אלפסי : אישור תמיכות לשנת 2026. המועצה החליטה, 75,000 ש"ח במסגרת תכנית ההתייעלות. המועצה בחרה לנסות להקדים את זה ככל הניתן, והשנה אנחנו מחלקים את זה בספטמבר. שנים קודמות התחלנו את התהליך רק בספטמבר. אז יש פה את החלוקה, יש פה את הטבלה.

גב' נירה אטיאס : ב-2025 בסוף לא חולקו?

מר שרון אלפסי : לא. זה היה חלק מהדיון שהיה-

גב' לימור שחק : 2025 אבל משרד הפנים-

גב' נירה אטיאס : לא אישר.

גב' לימור שחק : לא אישר.

מר שרון אלפסי : לא אישר.

גב' לימור שחק : הם לא יקבלו את הכסף?

מר שרון אלפסי : לא. קודם כל, הוא לא אישר. מה שאנחנו אמרנו פה, שבמידה ויישאר לקראת סוף שנה תקציב, אנחנו נבקש לעשות תמיכות. לא, אל תשללי. אל תגידי ישר-

גב' לימור שחק : לא, לא יקרה, שרון.

מר שרון אלפסי : אבל זה היה הסיפור. זה מה שהוחלט.

מר מאור הרוש : אין לך 120,000 ש"ח למערכת מוקד. מאיפה תביא את כל הכסף לזה?

מר שרון אלפסי : אני אומר רק מה סיכמנו.

מר רמי מימון : אני רוצה לחדד את מה שאמרת. זה נכון שאנחנו סיכמנו את זה, אבל זה לא הגיוני שאתה אומר לנו עכשיו, שזה ייבחן בסוף שנה, כשבמהלך השנה, אנחנו כבר שומעים שקרו הסטות. זאת אומרת, שהיה כסף שהתפנה, והוא לא נשמר לטובת האירוע הזה.

מר שרון אלפסי : יכול מאוד להיות. כי אם בשוטף אני צריך לשלם משכורות-

מר רמי מימון : בשביל ביקשנו-

מר שרון אלפסי : וצריך לשלם לספקים-

מר רמי מימון : אין בעיה. אחלה. ביקשנו לקבל את המידע הזה. איזה כסף התפנה.

מר שרון אלפסי : קיבלתם את המידע הזה בישיבות שהיו פה, ואמרנו את זה ברגע שהחלטנו על ה-75,000 ש"ח, ושדיברנו בישיבה של פברואר ומרץ, לגבי הסיפור של התמיכות. היה ויכוח לא פשוט. אני חושב שעמדנו שם תמימי דעים בכל הסיפור של

לראות איך אנחנו כן מעבירים את הכסף של 2025. הכסף מול משרד הפנים, במסגרת-

מר רמי מימון :

לא, אבל מה אני שואל, ומה אתה עונה. אין בעיה עם הזה. אנחנו דיברנו על זה שבמהלך 2026, לפני שאנחנו מאשרים את החלוקה של 75,000 ש"ח, ייבחן האם יש תקציב פנוי נוסף, שהתפנה במהלך הדרך. עכשיו אתה אומר לנו, אין תקציב. כשבמהלך הדרך, כמו שמאור אמר, כמו שנאמר פה כבר, קרו הסטות למקומות אחרים. אז ביקשנו לראות מה הוסט, לאן הוסט.

מר שרון אלפסי :

ההסטות הן במסגרת התקציב לדברים שנדרשים בשוטף. הסיפור של התמיכות של 2025, מעבר ל-75,000 ש"ח. אנחנו כרגע אישרנו רק את ה-75,000 ש"ח.

מר רמי מימון :

זו לא הסטה תקציבית.

מר שרון אלפסי :

לא, 75,000 ש"ח, לא.

מר רמי מימון :

לא. אנחנו דיברנו על להגדיל את זה בעוד 75,000 ש"ח.

מר שרון אלפסי :

לא, זה להשאיר-

מר רמי מימון :

אני שואל באמת. לצורך העניין, אנחנו עכשיו חודשיים בלי וטרינר. האם המשכורת שלו יכלה להיכנס פה, ולהוסיף את ה-75,000 ש"ח?

גב' לימור שחק :

אבל משרד הדוברות יכל להיכנס? משרד הדוברות יכל להיכנס?

מר רמי מימון :

אז למה כן?

מר שרון אלפסי :

מה זה?

גב' לימור שחק :

משרד הדוברות, למשל.

מר ניסים אלקובי : לא. הוא בא ע"ח משהו אחר-

גב' לימור שחק :

על מה?

מר ניסים אלקובי : תקשיבו, יש חלוקה לתחומים, למחלקות-

מר רמי מימון : אז רגע, אז אני שואל. ברגע שאנחנו קיבלנו את ההחלטה פה, להגדיל את הזה, מאיזה סעיף זה כן יכל לבוא?

מר ניסים אלקובי : עוד לא החלטנו.

מר שרון אלפסי : עוד לא הייתה החלטה על זה.

מר רמי מימון : כשקיבלנו את ההחלטה שאנחנו נבדוק אפשרות להגדיל. אז על סמך מה, על סמך יתרות כלליות של כל התקציב?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר רמי מימון : אוקי.

מר ניסים אלקובי : ועכשיו אנחנו כוועדה ישבנו-

מר רמי מימון : אבל איך אתה תדע את זה? אנחנו בוחנים את זה את שנת 2026 רק אחרי שאנחנו כבר לא נוכל לחלק את הכספים?

מר ניסים אלקובי : לא. צריך להביא לכם את זה לפני זה. בדצמבר.

מר רמי מימון : אוקי.

מר דורון שרעבי : ההסטות הן באישור של החלק המקצועי, ולא באישור המליאה. לדעתי, אני הייתי-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : הוועדה ישיבה בהתאם למה שנקבע בפרוטוקול ובחוק, ולסעיף שהוצג, ולפי זה פרסמנו קריטריונים, ולראשונה השנה יש לנו הזדמנות לשלם, יכולנו להעביר את זה כבר חודש שעבר, אבל החודש כבר לבצע תשלום לראשונה בפתיחת שנת לימודים-

גב' לימור שחק : מהמם, זה מהמם.

גב' קרן מ. רינות : רגע. אבל זה לא לראשונה עם פתיחה, בואו נדייק. זה נדחה משנה שעברה.

מר ניסים אלקובי : לא, לא, לא.

מר שרון אלפסי : זה התקציב של 2026.

מר ניסים אלקובי : אני עומד מאחורי מה שאני אומר. לא קשור ל-2025. אני מדבר על עכשיו, על השנה, ולכן קיבלתם את החומרים. זו הטבלה, זו החלוקה של ה-75,000 ש"ח-

גב' לימור שחק : אבל אתה קיבלת תשובה על מה ששאלת? כי אני לא הבנתי.

מר רמי מימון : קיבלתי תשובה, שמה שאנחנו דיברנו עליו מתייחס לתקציב הכולל של שנת 2026. זאת אומרת, שבנובמבר הוא יבדוק האם אנחנו בגירעון תקציבי של שנת 2026, שכבר מעכשיו אני אומר לך שהתשובה תהיה כן, אז לא יהיה תקציב. אם אנחנו באופן פלא נהיה עם פלוס, אז הכסף יעבור. זה לא מתייחס ל-per סעיף. זאת אומרת, שאם חסכת בסעיף מסוים, את לא יכולה להגיד, חסכתי בסעיף הזה, ואני עכשיו אעביר-

גב' לימור שחק : באילו מקרים אפשר-

מר רמי מימון : זו התשובה שענה לי המנכ"ל.

מר ניסים אלקובי : מה?

גב' לימור שחק : נניח חסכנו באיזשהו משהו מסוים, ואפשר להעביר את זה, לדוגמה, לתמיכות. באילו מקרים?

מר ניסים אלקובי : קודם כל, אין לנו חיסכון. רק אם לא ביצעת מימוש. עוד פעם, למעט שכר. יש דברים, יש מחלוקת-

גב' לימור שחק : אני מבינה שזה לא יקרה, אבל אני-

גב' קרן מ. רינות : רגע. אבל תנו לו לענות שנייה, הוא עונה.

גב' לימור שחק : כן.

מר ניסים אלקובי : אני מסביר שוב פעם. למעט סעיף שכר, שהוא מנוהל ברמה של משרד הפנים, ברמה שאני מסביר שוב פעם, של נחיצות משרה, של כל משרה, גם משרה מוכרת, שלא אוישה, אם פעם לקח לנו רק תהליך של האיתור, היום לפני האיתור, בכלל אנחנו צריכים אישור נחיצות משרה, ומי שסובלת איתי בימים האחרונים את זה, זו קרן, עם הסיפור של הוטריר. אפרופו, ששם זה שילוב של משרד הפנים ומשרד החקלאות, ומשרד הבריאות, ואנחנו צריכים את כולם שיכירו בצורך. זה סעיף

נפרד, שהוא לא נוגע, אי אפשר לקחת ממנו למקום אחר. בתוך משרות, אפשר משרה מול משרה.

גב' לימור שחק : סבבה. אז מה-

מר ניסים אלקובי : ביתר הסעיפים הולכים ובוחנים כל תחום בנפרד, כל תחום, ומתוך התחומים יש סעיפים בתקציב שהם כסף מה שנקרא צבוע, שאסור לגעת בו. אסור לגעת בו. רק מהיתרות, סעיף, סעיף. מסתכלים אם יש יתרות, לא נוצלו, ולא משנה מה הסיבה, רק אז יכולים להביא את זה ולהגיד, תקשיבו, אנחנו רוצים את זה-

גב' לימור שחק : אבל היו יתרות כאלה שהן לא צבועות?

מר ניסים אלקובי : איד?

גב' לימור שחק : היו יתרות שהן לא צבועות?

מר ניסים אלקובי : אין לנו כרגע-

גב' לימור שחק : אני שואלת אם ב-2025 היו יתרות שהן לא צבועות.

מר ניסים אלקובי : אין לנו את הדו"ח של 2025.

מר שרון אלפסי : אגב, 2025, בתוך התקציב-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : רמי, סליחה. רק שהיו תמיכות, גם אישרנו אותן במועצה. אם אתם זוכרים נכון, אחרי המשבר שהיינו, ברגע שאישרנו את תכנית ההתייעלות, אישרנו את זה על הקשקש, ב-17.12, ולצורך העניין, עם כל הבלגן שהיה, זה בגלל שעד ה-1.1 לא העברנו את הכסף.

גב' קרן מ. רינות : הכסף לא עבר.

גב' לימור שחק : למה לא העברנו?

מר שרון אלפסי : לא העברנו את הכסף בגלל שלא היה אישור ממשרד הפנים להעביר את הכסף באותה תקופה.

גב' לימור שחק : רגע. אני זוכרת שאישרנו, ולא עמדנו בדדליין של להעביר. תקשיבו, זו חתיכת אחריות. בסוף, אנחנו מדברים פה על זה

שלא קיבלו תמיכות, אז אני רוצה להבין עד הסוף. בגלל
משרד הפנים, שלא העביר לנו?

מר שרון אלפסי : לא. בגלל משרד הפנים, החוק-

גב' לימור שחק : לא עבר הכסף.

מר שרון אלפסי : החוק לא מאפשר להעביר תקציבים משנת תקציב לשנת
תקציב אחרת.

גב' לימור שחק : לא, לא, לא. אני לא מדברת על זה, שרון-

מר שרון אלפסי : לא, אבל ב-17.12 העברנו את תכנית ההתייעלות ואת
התקציב, לצורך העניין. מסיבות-

מר מאור הרוש : לא, לא, לא-

מר שרון אלפסי : את תכנית ההתייעלות, סליחה.

מר מאור הרוש : תקציב 2026-

מר שרון אלפסי : בתכנית ההתייעלות-

גב' לימור שחק : אז למה לא שילמנו ב-2025 את התמיכות?

מר שרון אלפסי : זה היה הוויכוח הגדול.

גב' לימור שחק : מה, תזכירו לי רגע.

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : אני רוצה לדעת בדיוק.

מר מאור הרוש : בואו נדייק. אני לא יכול עם אי דיוקים.

מר שרון אלפסי : לא הייתה בעיה של כסף.

מר מאור הרוש : זה היה עוד לפני המשבר.

גב' לימור שחק : בדיוק.

מר מאור הרוש : ביולי אישרנו את התמיכות, לא בדצמבר, ולא בנובמבר, כמו
שאתם אומרים לפרוטוקול. ביולי אישרנו את התמיכות. גם
אם אנחנו, מליאה, היינו בריב, האחריות להעביר תמיכות
היא שלכם. המליאה עשתה את שלה. הצביעה, אמרה-

גב' נירה אטיאס : ואז הם לא העבירו את זה.

מר מאור הרוש : מה לא?

מר שרון אלפסי : באוגוסט נכנסנו לשבר. המועצה הייתה צריכה להתפזר. אי אפשר לעשות שום תנועה בתקציב.

מר מאור הרוש : המועצה לא התפזרה בדקה ה-90. בכלל לא היית בכיוון.

מר שרון אלפסי : מה אתה אומר לי לא? המועצה הלכה, ולא העבירה תקציב, ומשרד הפנים-

מר מאור הרוש : התקציב היה לפני, 2026, איפה הלכת. אנחנו באוגוסט 2025.

מר שרון אלפסי : תכנית ההתייעלות ל-2025. תכנית ההתייעלות לא עברה-

מר ניסים אלקובי : לא. 2025 עבדנו-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : עד היום, אין תקציב ל-2025.

מר מאור הרוש : לא, זה שהיא לא מכירה בו, זה משהו אחד. זה לא שלא היה. המליאה אישרה תקציב ל-2025. הוא לא אושר ע"י משרד האוצר.

מר ניסים אלקובי : אז אין תקציב.

מר שרון אלפסי : אז זה לא אושר.

מר מאור הרוש : נכון, את צודקת-

גב' לימור שחק : רגע. אני לא מבינה כלום.

מר דורון שרעבי : משרד הפנים לא אישר לנו-

גב' נירה אטיאס : כי אנחנו כביכול לא העברנו את זה בזמן.

גב' לימור שחק : לא, לא, אני יודעת. את זה אני זוכרת. אבל למה לא העברנו את זה בזמן? אנחנו אישרנו את זה.

מר דורון שרעבי : בגלל שהתקציב לא אושר, אז לא יכולים להעביר-

מר מאור הרוש : חבר'ה, הנה פרוטוקול 5.8.2025. תמיכות, אישור גופים נתמכים לשנת התקציב 2025. נכון, זהו, אישור.

מר ניסים אלקובי : ואז יצאנו להחלטת הוועדה-

גב' נירה אטיאס : אנחנו אישרנו.

מר ניסים אלקובי : והפעם הבאה שהתכנסה המליאה לאשר את התכנית של הוועדה של החלוקה של ה-250,000 ש"ח היה בדצמבר.

מר מאור הרוש : זה לא מופיע בדצמבר.

מר ניסים אלקובי : תבדוק אותי, מאור.

גב' לימור שחק : אז ניסים, אנחנו אישרנו, ובגלל שלא התקיימה ישיבת מליאה מאוגוסט עד דצמבר, לא עבר הכסף של התמיכות? אני רוצה להבין. אני באמת רוצה להבין, זה העניין?

מר ניסים אלקובי : באוגוסט אושרו הגופים.

מר רמי מימון : לא, לא, לא. החלוקה שאנחנו עושים אותה עכשיו-

מר ניסים אלקובי : אותי כיו"ר הוועדה, יחד עם הגזבר, ועם היועמ"ש, לשבת-

מר שרון אלפסי : לעשות את זה.

מר ניסים אלקובי : ולעשות את כל הדבר הזה. אנחנו פונים, שולחים אליהם, שולחים אליהם את כל המסמכים, משגעים אותם, הם משגעים אותנו. אני אומר את זה לחיוב, אבל בסוף בכדי לראות שכל אחד בא-

מר מאור הרוש : אני ב-17.12, אני לא רואה. מה, היו 2 ישיבות ב-17.12? אני ב-17.12, ואין את הדבר הזה. אין.

גב' לימור שחק : סליחה שאני מתעקשת. לי ממש חשוב לדעת למה הכסף לא עבר. אני רוצה להבין איפה זה נפל.

מר ניסים אלקובי : את רוצה...

גב' לימור שחק : לא משנה.

מר ניסים אלקובי : למה לא הועבר ב-2025.

מר ענבר לוי : ב-2025, אין לי מושג.

גב' לימור שחק : אין לך מושג.

מר ענבר לוין: אני יכול לדבר על התאריך שזה הועלה במליאה. זה הועלה בשנת 2026, ואין אפשרות להעביר ב-2026-

גב' לימור שחק: לא, לא, לא. אנחנו אישרנו את זה ב-2025, לא ב-2026.

מר ענבר לוין: שאלת אותי, למה לא-

גב' לימור שחק: אני אגיד לכם מה. יש פה צופים, יש פה כדורסל, יש הבית של דרור, יש בני עקיבא, שהם חיים. כמי שהייתה ראש השבת של הצופים, יודעת איך זה עובד. הם לא יכולים להתקיים בלי, בסדר? אנחנו אישרנו את זה כמליאה, עם כל המריבות, היה עם קונפליקטים, היו אי הבנות, אבל לא משנה. שרון, בסוף אני אומרת שהעברנו את זה, הצבענו בעד. אני כחברת מליאה, ממש חשוב לי לדעת למה הכסף לא עבר, כשמשרד הפנים אמר לנו, עצרו, פספסתם את המועד.

מר דורון שרעבי: פספסתי את התאריך.

גב' לימור שחק: הבנתי. אבל למה פספסנו, זה מה שאני רוצה להבין.

מר מאור הרוש: כי זה לא עלה להצבעה בנובמבר או בדצמבר.

גב' לימור שחק: למה?

מר מאור הרוש: לא עלה.

גב' לימור שחק: למה? אז למה זה לא עלה להצבעה?

מר רמי מימון: זה עלה נראה לי בנובמבר.

גב' לימור שחק: אז זה מה שאני רוצה להבין.

מר מאור הרוש: מי שמזמן ישיבות מליאה, זה ראש המועצה.

גב' לימור שחק: כי זו לא חוכמה לבוא ולהגיד, חברי מליאה לא אישרו. אני רוצה להבין למה.

מר ניסים אלקובי: לא היו ישיבות מליאה.

גב' לימור שחק: למה לא היו?

מר שרון אלפסי: חברי המליאה אישרו. המועצה אישרה את התמיכות, בסדר? כן, אישרו.

- גב' לימור שחק :** אני רוצה לשמוע את זה.
- מר מאור הרוש :** זה היה כבר אמור לעלות...
- מר שרון אלפסי :** אישור את התמיכות אבל. אישרנו תמיכות ל-2025.
- גב' לימור שחק :** מעולה.
- מר מאור הרוש :** לא. אושר בינואר 2026.
- מר דורון שרעבי :** אישרנו את זה בינואר 2026.
- מר ניסים אלקובי :** בסוף, במליאה הראשונה בינואר-
- מר דורון שרעבי :** אישרנו רטרואקטיבית ל-2025.
- גב' לימור שחק :** אבל למה אישרנו רק ב-2026?
- מר דורון שרעבי :** כי היו בעיות.
- מר ניסים אלקובי :** כי ספטמבר, אוקטובר ונובמבר לא היו ישיבות. זו הייתה תקופה אז עם המכתבים.
- גב' לימור שחק :** מאור, אנחנו אישרנו את זה בינואר 2026? לא אישרנו ב-2025?
- מר ניסים אלקובי :** זה אושר, וישבנו ואמרנו שנעשה את החלוקה, ואז היא טענה-
- גב' לימור שחק :** ואז מה?
- מר ניסים אלקובי :** ענבר התנגד. אמר, אי אפשר, ובאנו בטענות, למה לא אמרת לנו את זה.
- (מדברים ביחד)
- גב' לימור שחק :** כגזבר מועצה, למה התנגדת לזה?
- מר ענבר לוין :** עוד פעם, ב-2026 אי אפשר להעביר תמיכות של 2025. ככה זה.
- גב' לימור שחק :** לא. אני רוצה להבין עד הסוף, סליחה. כי אני קיבלתי טלפונים. אני רוצה להבין. אי אפשר להעביר בינואר 2026, כמו שעכשיו לא נוכל להעביר. אבל למה לא לפני, לא קיבלנו איזושהי התראה, לא ידענו על זה.

מר דורון שרעבי : היינו בחודשים האלה, שהיינו לקראת פירוק.

מר מאור הרוש : היו 3 ישיבות מליאה-

גב' לימור שחק : שנייה, חברים. אבל שרון, שנייה. זה לא זה. אם נגיד כל פעם, בסדר, בסדר, אנחנו חייבים להבין למה הגופים האלה, שזה הילדים שלנו, לא קיבלו. עכשיו אני רוצה להבין, כמי שהרימה את היד. עכשיו אומרים פה שאתה ידעת, ולא התראת, אני רוצה להבין למה.

מר ענבר לוין : לא הבנתי, אני הגוף המתריע? אני גזבר.

גב' לימור שחק : אני לא יודעת.

מר ענבר לוין : אני גזבר. אם את כאן מאשרת תב"ר לדוגמה, מחר 200,000 ש"ח לבצע כביש, אני לוקח, מסביר לכם שיש קרנות, עובד מול משרד הפנים, פותח את התב"ר. אני לא גוף מתריע. הכביש עוד לא התחיל לעבוד. יש הרבה דברים כאן. כשמגיע לי נושא-

גב' לימור שחק : אז מי כן אמור לעשות את זה, שרון?

מר ענבר לוין : יש עשרות דברים כאן.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : אנחנו אישרנו אחרי הבלגן שהיה, אישרנו ב-1.1. ניסים נגע בסיפור, בישיבה של ה-1.1. ביקשנו, אישרנו כאן-

גב' לימור שחק : אבל אתה כאילו לא היית רלוונטי כבר. זה כבר לא היה רלוונטי.

מר שרון אלפסי : אגב, אף אחד מאיתנו לא הכיר-

מר דורון שרעבי : לא ידענו את זה.

גב' לימור שחק : לא ידענו.

מר שרון אלפסי : ברגע שזה אושר, ב-1.1 ישבנו פה, ואמרנו להעביר. אם אתם זוכרים את הישיבה, נאמר פה, אנחנו לא יכולים להעביר תקציב ב-2026, תקציב של 2025.

גב' לימור שחק : כן. אני זוכרת שגם אמרתם שעושים הכל מול משרד הפנים שכן יהיה אפשר. בסוף אי אפשר היה.

מר שרון אלפסי : נכון. עשינו פגישה, ובסוף לא. אז בישיבות אחרי זה, דיברנו על זה שאנחנו נבחן את הדברים, ונראה איך אנחנו יכולים להעביר-

מר דורון שרעבי : הסטה.

מר שרון אלפסי : לחלק מהתקציב ב-2026 לטובת תמיכות של 2025. הוא אמר שאם הוא יישאל, הוא יבדוק מאיפה, ויראה. זו הסיטואציה, זה הסיפור.

גב' לימור שחק : שרון, קודם כל, אני באמת זוכרת את זה. אבל אני עדיין חוזרת אחורה, ומצטערת שאני חוזרת אחורה. אני מבינה, את כל זה אני זוכרת היטב, ואני גם זוכרת את המאמץ שהיה פה מול משרד הפנים, לנסות. אז היועמ"ש, אני לא זוכרת מי זה היה, רזניק אני חושבת, שהוא אמר שהוא דיבר איתנו על זה שהוא ממש נלחם עם משרד הפנים-

מר שרון אלפסי : היינו שם, היינו במשרד הפנים כולנו.

גב' לימור שחק : אבל רגע. לפני, לא עבר הכסף. כולנו בסדר, לא ידענו שב-2026, אם נצביע זה לא רלוונטי. בואו רגע נלמד שלא נגיע לזה עוד פעם. מי כן אמור להתריע.

מר שרון אלפסי : בגלל זה אנחנו מעבירים תמיכות ב-2025. לימור, זה בדיוק מה שהסבירו עכשיו.

מר ניסים אלקובי : ...מוכן לפני פתיחת שנת הפעילות גם של הגופים.

מר שרון אלפסי : זה מה שנעשה עכשיו.

מר ניסים אלקובי : זה בדיוק זה.

מר שרון אלפסי : המטרה היא לראות שאנחנו מצליחים לעשות את כל שנה ככה, בספטמבר-

גב' לימור שחק : ואין אפשרות להסיט תקציב לזה?

מר דורון שרעבי : אתה יודע מה קצת מבלבל אותי פה?

מר ניסים אלקובי : מה?

מר דורון שרעבי : הרי בתקציב היו תמיכות.

מר ניסים אלקובי : ברור.

מר שרון אלפסי : אבל לא היה תקציב.

מר דורון שרעבי : לא, אבל היה תקציב.

גב' לימור שחק : בתקציב, כן.

מר ניסים אלקובי : 250,000 ש"ח, נכון. לא אושר לך-

מר דורון שרעבי : לא אישרו את התקציב.

קהל : יש אפשרות שהקהל גם יגיד כמה מילים?

מר שרון אלפסי : בסוף, בסוף, רונית. בסוף אני אגיע, אני אאפשר לכם. אני רוצה להעלות אישור תמיכות שנת 2026, ע"ס 75,000 ש"ח, לפי החלוקה שמופיעה בטבלה. מי בעד? פה אחד.

החלטה :

הוחלט פה אחד תמיכות לשנת 2026.

מר דורון שרעבי : עכשיו הצופים מקבלים 25,000 ש"ח.

קהל : אני רוצה להסביר את המשמעות של זה לחברי המליאה ולמבקר, שלא יודע שזה הולך להיסגר.

מר שרון אלפסי : רונית, אני אתן לכם להגיד. רק כמה דקות, אני אתן לכם להגיד. אנחנו נסיים את הישיבה, ואני אאפשר לכם.

גב' לימור שחק : אם לא נאשר את זה, אתם גם לא תקבלו את 2026. אני כן רוצה שתגידי. רגע, אנחנו עוברים לנושא הבא?

מר שרון אלפסי : לא, לא. רגע, ניסים יתייחס.

מר ניסים אלקובי : קודם כל, אי אפשר לקחת שנה ולהשוות אותה לשנה לפני. אחת, כי משרד הפנים השתנה, הזכאות, להזכירכם.

גב' קרן מ. רינות : נכון. שנה שעברה לא היה בני עקיבא.

מר ניסים אלקובי : אמת, נכון, ואני לא אומר מי כן, מי לא. הסכום של התקציב הוא לא אותו סכום, ולכן זה לא עובד, אני אומר בצער רב, הלוואי והיה אפשר לחלק פה מיליונים לכל הגופים שאפשר. אבל בסוף אנחנו כוועדה, כשבאים, יש קריטריונים. לוקחים ושמים בקריטריונים. את החלוקה אפשר לחלק בסוף רק את המנה שקיימת. במקרה הזה, של 75,000 ש"ח לכל הגופים ששם.

קהל : הקריטריונים יכולים להשתנות שנה הבאה?

מר ניסים אלקובי : יכולים להשתנות כל פעם. המליאה מחליטה אילו גופים כן.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : יכולים להחליט שרק אני מדבר על עצמי, שרק מרוקאים עם קרחת יקבלו. מאחר ואני לא יכול לעמוד בקריטריונים... אז אני נפסל מראש.

קהל : מי קובע את הקריטריונים?

מר ניסים אלקובי : מליאת המועצה.

מר רמי מימון : אגב, היה דיון על זה, האם לשנות את הקריטריונים בגלל שהכסף קטן, או להשאיר את אותם גופים. זה קרה בישיבה הקודמת.

גב' לימור שחק : אני למשל הצבעתי בליכוד לזה, אבל זה לא משנה. ברגע שיש רוב, ועכשיו צריך לאשר-

מר רמי מימון : כן. האם לתת לפחות אנשים יותר, או לתת ליותר אנשים פחות. זה היה הדיון שנעשה. זה נכון לכל שמיכה. גם אם היה 300,000 ש"ח.

מר שרון אלפסי : אני אאפשר לכם להגיד, אבל אני מבקש דקה, ממש בקטנה.

קהל : נעים מאוד, אני גזברית השבט. אני יודעת מה האחריות של גזבר, ומה זה אומר-

מר שרון אלפסי : קודם כל, על זה, להגיד לך תודה, זו שנה שלישית.

גב' לימור שחק : כן, ממש תודה.

מר שרון אלפסי : באמת, זה חשוב לי להגיד גם פה במליאה. להגיד תודה. מבחינתי, זה מובן מאליו, אבל זה לא ממש מובן מאליו. גם על העבודה הקשה-

גב' לימור שחק : לכל מי שמתנדב.

מר שרון אלפסי : גם על העבודה הקשה, על מה שאתם עוברים לאורך השנה. אנחנו נעשה את זה מסודר, גם שלומי שנכנס עכשיו להוביל את השבט כראש השבט, אבל באמת, באמת תודה על השנים האלה בשביל הילדים, ובשמנו.

קהל :

ואני רוצה גם להגיד לכם תודה, כי המועצה עוזרת לנו המון, ועושה מאמצים, ומרגישים את זה. אני יודעת שגם נאבקת על התמיכות האלה. אני הרגשתי את זה מכל מקום. אני רוצה שתבינו שהצופים זו התנועה העיקרית פה שמרכזת את הילדים בכלום כסף של השתתפות של הורים. הם משלמים 800 ש"ח בשנה. אנחנו גם מסבסדים חלק מהם, כי המצב הוא פה קשה, ואנחנו מפעילים שיקול דעת, אבל המשמעות של 27,000 ש"ח תמיכות לעומת 85,000 ש"ח, זה אומר שכל משפחה צריכה להוציא הרבה יותר כסף. אם זה טיולים, ופעילויות ודברים כאלה. זה אומר שפחות ילדים יכולים להשתתף בפעילויות של הצופים. אם זה לצאת לטיולים... זו המשמעות. בכל פאק כזה שלא אומרים, מתריעים מראש, התקציב נשרף, או שחושבים להכניס משהו אחר לעוגה הקטנה הזאת, צריך לחשוב על הילדים האלה, שאין להם כסף לשלם לחוג. אין להם כסף לדברים אחרים, שזה הדבר היחיד שמציל אותם. אין הרבה פעילויות נוער פה ביישוב. בגלל זה אני בצופים, בגלל זה אני מתנדבת כבר 3 שנים, כי אני יודעת כמה זה תורם לילדים, וכמה זה מרים אותם. ליאת תוכל גם להעיד מהניסיון שלה. זה משהו שהוא אוויר וחמצן לילדים, וכל פעם שאנחנו צריכים להעלות את המחירים, אני זו שצריכה לדבר עם ההורים. פחות ילדים מצטרפים לצופים, וזה חבל, כי הילדים האלה יהיו ברחובות.

גב' לימור שחק : רונית, אני חושבת שטוב שאת פה, ויש חברי מליאה שבטוחים שהכסף הזה הולך ישירות להנהגת איילון, הנהגת-

קהל : שום דבר.

גב' לימור שחק : אז בואו תסבירי שנייה.

קהל : אני יועצת פיננסית 10 שנים. אני חיה את התחום הזה. כל שקל מנותב לדברים, שום דבר לא הולך להנהגה. חלק מדמי החבר הולך להנהגה, כי יש שם הוצאות. אבל אנחנו באמת על זה. אני כל שבוע בודקת את הדו"ח, מה חייבו, לא חייבו. פונה אליהם, למה חייבתם. אין פה משהו שעובר. אנחנו גם שומרים על התקציב. אנחנו מונעים דברים אחרים, כדי שיהיה תקציב מאוזן שנוכל להמשיך להתקיים.

מר ניסים אלקובי : אנחנו מקבלים על זה מצינג-

קהל : ואני רוצה-

מר ניסים אלקובי : ...אחראי על ההוצאות, ומדווחים את זה, ואנחנו נותנים את זה.

קהל : ואני רוצה שזה יהיה...זה הנוער שלנו.

מר ניסים אלקובי : לא רק אותם, את כל-

קהל : תבינו איך הדבר הזה, חבל. בסוף יסגור אותנו, וזה חבל. הכי כואב שיש ילדים שאין להם, ולא מצטרפים לצופים. אנחנו לא יודעים מזה אפילו.

מר שרון אלפסי : אני חושב שבשולחן הזה יש תמימות דעים על השולחן.

מר דורון שרעבי : אין תמיכה יותר גדולה מהגוף-

קהל : אין כלום, אין כלום. התמיכות מגיעות רק מכם. אין שום מימון מאף גוף. אז אני מבקשת, גם לטובת הגופים שמקבלים תמיכות, וגם בסכומים, וגם בתשומת לב והבקרה על דברים שלא יתפספסו, תראה את הילדים מול העיניים.

מר שרון אלפסי : קודם כל, אני חייב להגיד לך, רונית, שיש תמימות דעים על השולחן הזה, של הצרכים של הנוער ובכלל, ילדים בתוך היישוב. אני מודה לך. זה פשוט מגיע מהמקום שהמועצה

נמצאת בו בשנת ההתייעלות, ואני מאוד מקווה, בניגוד למה...אמר בשולחן, שאנחנו כן נוכל לאפשר את זה. אני מאוד, מאוד מקווה שנוכל לאפשר את זה, ולעשות את המקסימום באמת שהילדים יקבלו. אני מדבר לא רק בצופים. בבני עקיבא, בכל מקום שאפשר.

קהל: במכבי גם.

מר שרון אלפסי: בכלל, בהכל. כל מי שכרגע תורם ועובד עם ילדים, וכל שגם יודע, המטרה היא באמת לאפשר את זה.

קהל: וכשהשמיכה קצרה, צריך לחשוב מה...כי כולם צריכים, אין לי ספק. אבל מה הכי בוער, ומה יכול להיות גם בלי זה. ככה אני רואה את זה.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש: אז התקציב צריך להיות משמעותי למעלה, כדי-

מר שרון אלפסי: טוב, חבר'ה. 2 עדכונים שלי-

גב' לימור שחק: אבל באמת אין פעילות. שאלה, רגע. שאלה באמת, שעולה לי עכשיו. אין פעילות נוער, אין-

מר שרון אלפסי: אבל למה אין פעילות נוער?

גב' לימור שחק: רגע, שנייה, שרון. אני רגע מנסה. אין רכז נוער, מנהלת יחידת הנוער, מה שהיה שנים קודמות.

מר שרון אלפסי: הייתה לפני 3 שבועות-

גב' לימור שחק: ומה איתה?

מר שרון אלפסי: היא התפטרה.

מר ניסים אלקובי: בגלל הלימודים שלה, לא הסתדר לה.

גב' לימור שחק: אז אוקי, בסדר גמור. אז את התקציב הזה שלה, אני באמת שואלת בלי ידע. אפשר לעשות הסטה?

מר ניסים אלקובי: הסברתי לפני כן.

גב' לימור שחק: זה לא תחת נוער?

מר ניסים אלקובי : לא. שם זה עוד יותר גרוע. זה חצי מימון משרד החינוך, נכון? שזה עוד יותר מורכב בכלל. ששם הם משלמים את החלק שלהם-

גב' לימור שחק : מנהל הנוער...

מר ניסים אלקובי : הוא במשרד החינוך. הם מעבירים רק את החלק שלהם רק אחרי הביצוע. זאת אומרת, רק עבור החודשים שהיא הייתה פה בפועל, הם ישלמו. זאת אומרת, שעל היתרה של החודשים, אלא אם כן בע"ה נצליח לגייס עכשיו במסגרת המכרזים שלנו-

גב' לימור שחק : ועוד שאלה, ניסים. אני לא הכי מבינה, אבל אני שואלת רגע כדי להבין. בחברה לפיתוח, יש כספים שם, נכון? קיבלנו דו"ח של החברה לפיתוח. אין שם כסף?

מר שרון אלפסי : החברה לפיתוח עדיין לא חזרה אלינו. יש כרגע דיון. אני חושב שזה בשלבים מאוד, מאוד סופיים מול הנאמן, ומול היועצת-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : קודם כל, אתם צודקים-

מר רמי מימון : אני חייב לשאול שאלה כללית. באמת-

מר שרון אלפסי : אז רגע, רמי, שנייה-

מר רמי מימון : מי נהנה מהסחבת הזאת?

מר שרון אלפסי : אף אחד.

מר רמי מימון : אז למה זה לא-

מר שרון אלפסי : רק אני רוצה, מכיוון שנתתי להם אפשרות, אם הם ירצו להשתחרר. שי, אתה רוצה להגיד משהו?

קהל :

לא. אני מחזק את מה שהיא אומרת. באמת צריך להגדיל פה את הדבר הזה, כי בסוף כמו שהיא אומרת, זה מתגלגל להורים. גם ככה המצב פה קשה לכולם, ואני בטוח. יש ילדים שמגיעים. אני יודע שידם קצרה, ואני פשוט נותן להם, אני סופג את זה על ידי הרבה פעמים. יש גבול, בסוף זה לא עסק פרטי שלי, כן? אני עושה את זה בשליחות, והשנה האחרונה

הכנסתי יד עמוק לכיס שלי, הפרטי, כי זו שליחות, ואני אוהב את מה שאני עושה, ואני יודע את ההשפעה של זה, אבל עוד שנה אחת כזאת, ולא יודע מה יהיה. לא פשוט.

מר שרון אלפסי : בסדר. אני חושב שהתייחסנו, אבל אני מסכים. בסדר גמור.

גב' קרן מ. רינות : ובמקרה הזה, ההורים משלמים לא מעט. לא מעט.

מר שרון אלפסי : רמי, רצית לשאול אותי משהו כרגע?

מר רמי מימון : אני אומר, שאלתי בחברה לפיתוח. זה כל פעם עולה, כי אנחנו יודעים שיש שם כסף שאנחנו יכולים להשתמש בו, ועדיין כל פעם אנחנו שומעים שזה בעניינים משפטיים, ואישורים של הדו"חות. למה הסחבת? אני לא מאשים אף אחד. אני מנסה להבין. בסוף יש נאמן, שהוא סיים את העבודה שלו כבר מזמן.

מר שרון אלפסי : אני אעשה הפרדה. קודם כל, החברה לפיתוח היא חברה לפיתוח פר אקסלנס, היא ישות עצמאית. אנחנו לא יכולים ליהנות מהכסף הזה בשוטף. שיהיה ברור.

מר רמי מימון : ברור שלא לשוטף, אבל אנחנו-

מר שרון אלפסי : אנחנו לצערי לא יודעים-

גב' לימור שחק : אילו פרויקטים למשל, שרון, אפשר?

מר שרון אלפסי : כל מיני פרויקטים יזמיים בתוך הישוב. גנים ציבוריים, פארקים, השקעה במוס"ח, ציליות. כל מה-

גב' לימור שחק : רק מבנים?

מר שרון אלפסי : כל מה שקשור לפיתוח. החברה לפיתוח, התפקיד שלה זה מה שהמועצה לא יכולה לעשות. המועצה היא מלכ"רית. החברה לפיתוח היא חכ"ל, היא רווחית. זה אומר שמה שהיא מצליחה להכניס מפרויקטים שהיא מייצרת, היא צריכה להחזיר את זה לישוב בפרויקטים, בגינות, בפארקים, כל מה שקשור-

מר רמי מימון : במקום שתוציא את זה מהקרנות, החברה לפיתוח עושה את זה.

מר שרון אלפסי : בדיוק, זה הסיפור של החברה לפיתוח.

גב' לימור שחק : אז איפה היא תקועה?

מר רמי מימון : זה מה שאנחנו מנסים להבין, שאלתי את זה פה ב-5 ישיבות.

מר שרון אלפסי : החברה לפיתוח-

מר רמי מימון : כל פעם אומרים שזה משפטי.

מר שרון אלפסי : החברה לפיתוח עברה לבית המשפט תחת נאמן ב-2019. לא, מתחילת הקדנציה, זה בדיוק מה שאמרנו. הוא צודק לגמרי. אבל זה בדיוק מה שנאמר, ואף אחד לא מתכחש לזה. אלה העובדות, ותמיד קיוונו ועשינו מאמצים גדולים, אבל בסוף-

מר מאור הרוש : ישבנו איתו בינואר, והוא אמר, אני לקראת הסוף, אני סוגר ספרים.

מר ניסים אלקובי : הוא צריך לסגור ספרים מול רשויות המס-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : מכיוון שזו חכ"ל, חשוב להגיד את זה פה. מכיוון שזו חכ"ל רווחית, הסיפור שם זה לראות עם מה החברה חוזרת. אם החברה חוזרת לצורך העניין עם 1,000,000 ש"ח, 2,000,000 ש"ח, או לא משנה כמה, ובסוף כל הכסף הזה יצטרך לחזור כמיסים או כמע"מ, או זה, זה לא כלכלי, ולכן צריך למצוא את האיזון. זה מה שהוא מנסה לעשות היום, ואני מקווה מאוד שזה יקרה כמה שיותר מהר. אתה יודע מה, אני כבר לא-

גב' לימור שחק : מה הוא מנסה להבין? לא הבנתי.

מר שרון אלפסי : לראות שהם מצליחים לאזן את זה. הרו"ח מצליחים לאזן את הזה, לדעת... והוא סוגר את הכל מול בית המשפט. בית המשפט אומר לו, החברה לפיתוח לא חייבת כלום לבית המשפט, או לרשות המיסים. היא שלכם מעכשיו, תפעילו אותם.

גב' קרן מ. רינות : למה, לחכ"ל יש חוב לרשות המיסים?

מר שרון אלפסי : הם רוצים לוודא, מכיוון שהיא חברה בע"מ-

גב' קרן מ. רינות : בסדר, כמה זמן לוקח לוודא דבר כזה?

מר שרון אלפסי : אז זה בדיוק התהליך שהם עוברים עכשיו.

מר מאור הרוש : אבל יש לי שאלה, לגבי החכ"ל כבר דיברנו עליה לפני 2, 3 ישיבות, 4 ישיבות, רצינו להעלות למהנדס כסף לתכנון אזור התעשייה, ואמרנו שייקחו את זה כשהחברה לפיתוח תחזור. עכשיו השאלה, אם בסוף יש כסף, אם אפשר כבר לבצע את זה עכשיו, גם כשהיא תחתיו, שהנאמן יאשר את ההוצאה של הכסף.

מר שרון אלפסי : אז פנינו לנאמן. הנאמן אמר שהוא מעדיף לא להעביר כרגע כסף-

מר מאור הרוש : לא. הוא אמר את זה גם בינואר.

מר שרון אלפסי : לא, לא. קודם כל, אני חייב להגיד לכם. שנה שעברה, אם אתם זוכרים, הם היו מוכנים להשקיע במבנה שלהם בקאנטרי, כדי שיהיה אפשר לפתוח אותו, והם שמו שם כסף. אנחנו לא שוכחים את הדבר הזה. הם היו מוכנים לשים 130,000 ש"ח, בסוף לא יצא. יצא 80,000 ש"ח, 90,000 ש"ח, כמה שהיה. אבל הם מימנו את זה.

מר רמי מימון : מי זה הם?

מר שרון אלפסי : החברה לפיתוח.

מר רמי מימון : הם זה אנחנו, החברה לפיתוח זה אנחנו.

מר שרון אלפסי : החברה לפיתוח.

מר רמי מימון : זה שהם-

מר שרון אלפסי : היום היא תחת בית משפט, ולכן אני-

מר רמי מימון : בסדר, אבל זה לא משנה. זה הכסף שלנו. זה שמנהל אותו מישו אחר, בכסף שלנו. בסדר, לא משנה. זה היה יוצא מהמועצה ככה או ככה. זה אותו כסף. לא להתבלבל.

מר שרון אלפסי : אז לגבי הסיפור הזה, ביקשתי... בצורה מסודרת. שמוליק אמר שהוא מעדיף שזה באמת, ואני אומר את זה עוד פעם, שזה בשלבים הסופיים. החברה תחזור אליך, תעשה איתה מה שאתה רוצה. במילים האלה. אז אני מקווה שזה ייסגר.

1. עדכוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי : 2 עדכונים שלי בלבד. פתיחת שנת הלימודים. סה"כ פתחנו את שנת הלימודים בסדר. כל המוס"ח קיבלו אישורים. לא הצלחנו לסגור את הכל בצורה אבסולוטית. נושא הבטיחות. אנחנו סגרנו פינה. אמרתי פה, עובדי המועצה עבדו מאוד קשה כדי לאפשר לבי"ס באמת להיפתח. יש עוד הרבה מה להשלים-

מר רמי מימון : אתה יכול לחזור לטובת...

מר שרון אלפסי : אמרתי, פתחתי את המוס"ח השנה בהצלחה. כולם קיבלו את אישורי הבטיחות. הצלחנו לכסות את כל מה שקשור בנושא הבטיחות, בפערים של...ושאר הדברים נכנסים לתכנית העבודה. אבות הבית עבדו גם לאורך כל הקיץ, בכלל עובדי המועצה עבדו לאורך כל הקיץ, והצליחו לגמור. ביסודי, הצלחנו להשלים את כל מתחם א', ב'. מי שראה, שלחתי לכם, או בכלל היה שם. כל מתחם א', ב' שינוי, שדרוג משמעותי. מבנה ה', ו', השירותים שם טופלו, ותוקנו, נמסרו בזמן. אני מקווה מאוד שבסוכות נצליח להשלים גם את הציליה במתחם, ובזה אנחנו סוגרים את הסיפור מול יהושע גן. כנפי רוח קיבלה מבנה יביל חדש של 2 כיתות. אתמול הוא חובר לחשמל, ואני מקווה שנצליח למסור אותו עוד השבוע, שיוכלו לעבוד בתוכו. עשו שם בטיפול בכל הדלתות, כל מה שהיה קשור בבטיחות, הוחלף. זה בגדול. החטיבה עשתה מהפך מטורף, אני חייב להגיד. הם עבדו שם באמת קשה. הכניסו שם לא מעט. עשו שם, כדאי ללכת לשם לראות, באמת הם ציפו את כל הדלתות, הם שינו טיפה את המרחב הפתוח. אני מקווה שאנחנו הגשנו "קול קורא" שנצליח להצל את המתחם של עמותת מלכה, שעשתה שם את הדשא. אני מקווה שנצליח להצל אותו עוד השנה, ולעשות שם עוד נקודת ישיבה כזאת. החליפו שם את הדשא, ליד מגרש הכדורגל. סה"כ מוס"ח, גני הילדים עברו שדרוגים קטנים איפה שאפשר. סה"כ, גני

הילדים במתחמים בתוך המבנים הם בסדר גמור. החצרות קצת יותר מאתגרות אותנו. היום הוחלף שם החול?

מר ניסים אלקובי : היום.

מר שרון אלפסי : היום, כן. הוחלף כל החול בארגזי החול, ואנחנו בקשר עם-

גב' קרן מ. רינות : אני רוצה להגיד משהו. אתה מדבר על זה, וזה יושב לי. בחטיבה הגענו יום שישי אחד בבוקר לצבוע את הכיתות. אני לא מדברת, הגענו, כי אני לא מעניינת פה. הגיעו ילדים. הילדים האלה, אף אחד, כולל מנהלת החטיבה, וכולל המועצה לא טרח לקרוא להם, תגיד להם, כל הכבוד, רגע, קבלו תעודת הערכה, אני רוצה ללחוץ לכם את היד-

מר שרון אלפסי : אז רגע, שנייה-

גב' קרן מ. רינות : למה שזה לא יקרה?

מר שרון אלפסי : קרן, קודם כל, זה נעשה בטקס פתיחת שנת הלימודים. חן עלתה לבמה ואמרה בפירוש על הילדים.

גב' קרן מ. רינות : מה היא אמרה?

מר שרון אלפסי : אמרה על הילדים שבאו לצבוע, ועבדו בבי"ס-

גב' קרן מ. רינות : היא העניקה להם איזשהו משהו? הם קיבלו איזושהי הכרה אישית?

מר שרון אלפסי : לא. אבל היא באה ואמרה את השמות שלהם. לא קשור. אנחנו היינו צריכים לעשות גם, בטח אני. זה אין ספק בכלל.

גב' קרן מ. רינות : אני אומרת, לא המבוגרים, הילדים. הילדים עשו פה משהו, ילד בחופש הגדול, 3 שעי' ביום שישי בבוקר, לא משנה, מגיע, צובע, משתדל, מקבל הוראות. לא יודעת. אתה יודע, שרון, באמת, אני אומרת, אני חייבת להגיד, אני מאוד התאכזבתי לראות את חוסר הנוכחות של ההנהלה של החטיבה, שלנו, של המועצה, שאפילו ישימו שם קנקן מים קרים. אני הייתי צריכה לצאת עם הילדים, לקנות להם אח"כ ארטיק. משהו פה לא. אתה יודע, אז אני אומרת, סבבה, היה, לא חשבו על זה, הכל בסדר. אבל לתת להם איזושהי הכרה לילדים. היום שם 8 ילדים, או אולי יותר. איתי הגיעו 5, והגיעו עוד 4 בנות,

והילדים האלה היו צריכים לקבל הכרה. באמת, הכרה על העשייה הזאת, עשייה ברוכה, בשביל גם לעודד. זה ערך. אנחנו מביאים פה איזשהו ערך. אז אנחנו צריכים להציף את זה. שוב, דיברנו פה על תעדוף. הנה תעדוף. יש פה קהילה, יש פה עשייה, יש פה נתינה. בואו נראה את זה, בואו נכיר בזה. אני לא שמעתי שום דבר. דוגרי אני אומרת לך.

מר שרון אלפסי : לא. חן התייחסה, כי אני הייתי במקרה בטקס. לגבינו, אני מסכים. אנחנו נצטרך לראות איך אנחנו מתקנים את זה.

גב' קרן מ. רינות : בסדר, אני אומרת אפילו להבא. לא חייב.

מר מאור הרוש : עוברים לנושא החינוך? כי יש לי עוד כמה שאלות.

מר שרון אלפסי : אז תכף אני אתן לך.

גב' קרן מ. רינות : חייבים לדבר על ההסעות גם.

מר שרון אלפסי : אין בעיה, נתייחס גם לסיפור ההסעות. נושא ההסעות עבר תהליך של מיפוי מסודר. יש פה סטטוס. כל הקיץ הזה היה פה סטטוס יומי של ניסים, עם רכזי ההסעות. כל יום יש. אנחנו מתמודדים עם אירוע לא קל בשינוי של ההסעות. בסוף, צריך לקחת בחשבון, יוצאים מפה כמעט 100 קווים ביום. צריך לקחת בחשבון. יוצאים מפה כמעט 100 קווים ביום, לכל המוס"ח, כולל חינוך מיוחד, כולל הכל. האתגרים שעומדים בפנינו הם לא פשוטים. מה שכרגע עולה מהשטח, ביום הראשון, ברגע מקבלים ביום הראשון, תשמעו, חבר'ה, זה אתגר. בעיות. כל בעיה היא בעיה ענקית מבחינתנו. אבל צריך להיכנס לפרופורציות. בסוף מדובר על הסעות. זה לא איזה מדע מדויק. זה לא-

גב' קרן מ. רינות : לא. בסוף מדובר בילדים. זה מה שצריך לזכור.

מר שרון אלפסי : לא. בנושא ההסעות, חבר'ה, אין ספק שמדובר בילדים, אבל אנחנו מדברים לא על מדע מדויק. אוטובוס טיפה מאחר, או טיפה מתעכב, רק אנחנו צריכים לראות שאנחנו עומדים בתנאים. אין מצב שאנחנו משאירים מישהו בחוץ. בסוף הייתה איזו בעיה באותו יום שהורידו ילדה. צוריאל נסע מפה,

הלך, לקח אותה אישית. אנחנו צריכים לדעת שאנחנו נותנים מענה, ומצליחים לסגור את הפינה-

מר רמי מימון :

שרון, אני אגיד לך בדיוק איפה הבעיה. הבעיה היא לא שצוריאל לקח אותה. הבעיה היא כמו שאתה אומר, שצוריאל יצא מפה. צוריאל היה צריך להסתובב בשטח באותו היום, ולראות את כל התחנות, כי אני הסתובבתי בתחנות, ואני ראיתי את הילדים עומדים. אז נכון, יש בעיות. אבל זה מה שהתושבים רוצים לראות. הם רוצים לראות אותנו מסתובבים ומבינים שיש בעיה, ואם צריך להרים טלפון באותו רגע, גם אם זה לא יעזור-

מר שרון אלפסי :

אני הייתי, עברתי בכל התחנות, בכל תחנות ההסעה, עם הילדים, ואמרתי להם בוקר טוב, ואיחלתי להם בהצלחה לשנה החדשה. עברנו בכל מה שאפשר. יהיו בעיות גם עכשיו. עד אחרי החגים, עדיין יהיו בעיות. אין מה לעשות. אנחנו צריכים לראות שאנחנו מצמצמים אותן למינימום. זה בדיוק התפקיד שלנו כמערכת פה, לצמצם אותן למינימום-

מר רמי מימון : אף אחד לא ציפה שלא יהיו בעיות.

מר שרון אלפסי : לא. כולם קודם כל ציפו שלא יהיו בעיות-

מר רמי מימון : אין 100% בלי בעיות, אבל יש בעיות, ויש בעיות.

מר שרון אלפסי : רמי, זה חלק מהתפקיד של הציבור. הוא צריך לדרוש את המקסימום, זה בסדר גמור. אנחנו צריכים לעשות את המקסימום, כדי לראות שזה לא קורה.

גב' נירה אטיאס : אין שילוט באוטובוס. זה לא משהו-

מר ניסים אלקובי : אני בודק את האוטובוסים כל בוקר, כל בוקר. אני, לפני שהם יוצאים, עושה שיחה עם-

גב' נירה אטיאס : בסה"כ שילוט, להדפיס.

מר שרון אלפסי : כן, אלה הערות שעלו-

מר ניסים אלקובי : גם היום בבוקר-

מר רמי מימון: נו, אז זה כבר לא קשור ליום הראשון, אם היום הערת להם, אחרי שכבר שבועיים הם נוסעים.

מר ניסים אלקובי: מה, מה?

מר רמי מימון: אני אומר, אז זה כבר לא קשור לתקלות של היום הראשון, אם היום אנחנו נמצאים כבר אחרי שבוע שהזה, ועדיין אין שילוט על האוטובוסים.

מר ניסים אלקובי: יש שילוט, אבל אני אומר עוד פעם, אני כל יום בוקר אותם. אני כבר שם, עוד לא יצאתי, תחכה. כל ההערות של נהגים של מי שמכיר, ואני מכיר טוב מאוד את כל הנהגים. הייתי שם.

גב' קרן מ. רינות: אגב, היא גם הציעה להקים קבוצת ווטסאפ להורים. מה הבעיה? זה הכי לגיטימי.

מר שרון אלפסי: חבר'ה, אני אגיד לכם מה זה-

גב' קרן מ. רינות: זה הכי לגיטימי.

מר שרון אלפסי: אני אגיד לך. בנושא הסעות, אני לא מדבר על ילדים קטנים, אנחנו מדברים על התיכונים. אילנה נותנת שירות לילדים. הילדים פונים, מדברים איתה. אני ביקשתי שאולי יהיה הורה אחד שייצג בתוך הזה, כדי שנוכל להעביר את המידע. אילנה לא יכולה לדבר עם ההורים. ההורים, אני מעז ואומר, אני מצטער, אבל הבעיה שלנו לרוב עם הזה-

מר מאור הרוש: אילנה לא צריכה לדבר עם אילנה-

מר שרון אלפסי: אילנה לא צריכה-

מר מאור הרוש: בקבוצה סגורה, שאין לאף אחד יכולת להגיב. שכשהיא שולחת לילד, ואם הילד לא ראה, ההורה ראה. זה מה שהיא צריכה לעשות. לא ביקשנו דו שיח עם ההורים.

גב' קרן מ. רינות: נכון, נכון.

מר מאור הרוש: קבוצה חד צדדית.

מר שרון אלפסי: ולכן אילנה נותנת שירות לילדים-

גב' נירה אטיאס: יש ילדים, נשבר להם הטלפון, אין קבוצת ווטסאפ.

גב' קרן מ. רינות : לא, אבל שרון, אבל אתה יודע, אם זה באמת קבוצה שהיא סגורה, זה רק להודעות ישירות ממנה-

מר מאור הרוש : לא. עם הילדים היא מדברת.

גב' קרן מ. רינות : זה לא משנה, הילדים-

מר מאור הרוש : היא לא יכולה להכניס את ההורים לשם. היא צריכה לפתוח את הקבוצה.

גב' קרן מ. רינות : זה לא נראה לי משהו שהוא בעיה. זה משהו שאני כאימא הייתי רוצה להיות בעניינים.

מר שרון אלפסי : ייבדק. הסיפור הזה ייבדק. אם יש אפשרות כזאת, אנחנו נעשה.

מר מאור הרוש : ...עם צוראל-

גב' לימור שחק : גם שנה שעברה דיברנו על קבוצה. אני דיברתי.

מר מאור הרוש : עכשיו עזבי, זה החמיר, כי לא נותנים לילדים להיות עם פלאפונים בשיעורים בבי"ס, אז זה עוד יותר החמיר.

גב' נירה אטיאס : אז הם לא יודעים אפילו אם יש איחור-

מר שרון אלפסי : אגב, אני לא יודע אם זה בתיכון. זה מה שבדקתי, ולא קיבלנו עדיין תשובה.

גב' לימור שחק : אגב, לגבי רשימת תפוצה של ההורים-

גב' קרן מ. רינות : לא, עד החטיבה אין פלאפונים.

מר שרון אלפסי : עד החטיבה. לא, גם בחטיבה.

גב' קרן מ. רינות : בחטיבה אין טלפונים.

מר שרון אלפסי : אני לא יודע אם בתיכון.

גב' קרן מ. רינות : תיכון, עוד לא. בת"א, גם בתיכון לא.

גב' לימור שחק : רשימת תפוצה של ההורים, שרון. אני שנה שעברה העליתי את זה בקיץ, ואמרתם שתבדקו את זה, ועכשיו שוב, אז אולי כדאי לבדוק את זה. שתהיה רשימת תפוצה.

מר שרון אלפסי : אני קודם כל, אני שומע את זה פעם ראשונה עכשיו-

- גב' לימור שחק :** לא, לא. שנה שעברה דיברתי על זה.
- מר שרון אלפסי :** אני לא מאשים, אני לא זוכר. אני שומע את זה עכשיו, הסיפור של קבוצה סגורה-
- גב' לימור שחק :** תפוצה, כמו שמורים שולחים.
- מר שרון אלפסי :** בסדר. זה רשום לי. בואו נראה איך אנחנו.
- מר מאור הרוש :** אז קודם כל, בהסעות יש לי איזה עניין שיחסית מציק לי. ב-5 החודשים האחרונים, אני קיבלתי מתושבים לפחות 5 מיילים מכותב למיילים שהגיעו למועצה, ואני מכותב אליהם. לא ראיתי תשובה אחת. אחת לא ראיתי. עכשיו, אני לא מעיר, ואני לא אעשה בושות למועצה, ואני לא אומר להם, חבר'ה, אני שולח לכם, למה אתם לא עונים, אבל אני לא מכותב לאף תשובה. קרן עשתה את זה, היא לא הייתה איתה.
- גב' קרן מ. רינות :** לא. כל המכותבים היום. כתבתי, אמרתי, בואו נתייחס רגע, כי לא ראיתי-
- מר מאור הרוש :** אבל זו לא הפעם הראשונה שאת רושמת את זה. גם היה עוד משהו, על איך קוראים לו, על טימסיק גם היה.
- גב' קרן מ. רינות :** כן, נכון.
- מר מאור הרוש :** יש מיילים שאנחנו מקבלים, אבל המועצה לא מגיבה, שזה לא הגיוני. עזוב שזה לא מכבד לא לענות לבנאדם, אבל אני רוצה לדעת מה התשובה, כי כשהיא מציפה, מה אתה רוצה עכשיו שאני אשב...את כל המייל שלה. אני אתחיל לשאול שאלות? בשביל זה אנחנו פה? אם משהו כבר כתב את זה במייל, אל תיתנו לי לעבוד קשה. ראיתם את המייל, תנו תשובה, שנדע מה התשובות שלכם.
- גב' נירה אטיאס :** שגם אנחנו נראה. כי אני למשל לא ידעתי אם אני כותבת משהו, והיא קיבלה התייחסות. אני לא יודעת-
- מר מאור הרוש :** זו לא רק היא. הייתה אחת שדיברה על למטה על גן המשחקים כבר לפני חצי שנה. היה אחד שדיבר. ההיא שלחה בכלל בחגים, זאת שלחה, לא משנה. גם התשובה לא קשורה

אלינו, זה אחד. תשובה שנבדוק, משהו. משהו, מענה. אלא אם כן תגידו, הוצאנו, לא כיתבנו אתכם.

מר שרון אלפסי : לא. בד"כ אני מדבר איתם, אבל זה לא משנה.

מר מאור הרוש : אבל לא יכול שאין מענה למיילים. זה המינימום הנדרש ממועצה. זה לא הגיוני.

גב' קרן מ. רינות : היא באמת השקיעה במיילים שלה, בהערות שלה-

מר מאור הרוש : זו לא רק היא. זו גם דנה מורי, שבאמת, אני באתי להעלות פה עכשיו, היא תרצח אותי, כי יש לי פה קובץ אקסל, אלוהים ישמור, של כל מה שקרה ב-9 הימים האחרונים, ותכננתי להעלות את הדברים הקשים, וככה לי הטלפון עכשיו. אבל היו אירועים קשים של ילדים ב-20:00 שאין הסעה, ואף אחד לא יודע איפה ההסעה, וחברת ההסעות לא עונה, וההורים צריכים לצאת עכשיו ב-20:00 החוצה, להביא את הילדים שחיכו שם 45 דק', כי אף אחד לא עונה להם. אין מקום בהסעות. 7 ילדים מכיוון ראש העין, שחוזרים שם ילדים על הברכיים אחד של השני, כי יש הצפה בהסעה. כשאומרים את זה, וכשהיא אמרה לי אילנה כבר לפני בעניין ההסעות, אמרה לה, תקשיבי, יכול להיות פה מצב...כל אחד מתי מסיים, באיזו שעה. היא אומרת לה, אוטובוס אחד לא יספיק, יש 57 ילדים.

מר ניסים אלקובי : 58.

מר מאור הרוש : 58. היא אמרה לה, כן, אני יודעת. בסוף לא הגיע באוטובוס.

מר ניסים אלקובי : אבל זה לא עובד בשיטה של כל ילד. חבר'ה, מי שלא מכיר את ההסעות, ישב, נלמד אותו.

מר מאור הרוש : אז תסביר לנו, תגיד לנו.

מר ניסים אלקובי : יש שעות קבועות, יש מערכת שעות שנקבעת. אני עושה קודם כל הפרדה בין חינוך רגיל לבין חינוך מיוחד.

מר מאור הרוש : כן.

מר ניסים אלקובי : חינוך מיוחד, ילד, ילד מקבל ספציפית איזו הסעה מגיעה לו אישית. חינוך רגיל, זו הסעה מרוכזת, שמשרד החינוך מאשר

אותה לפי לוח שעות שאנחנו מקבלים עדכונים מבי"ס, עם מסגרת סופית רק אחרי סוכות. מה לעשות, כי הם גם משנים. כל ילד שבבי"ס, מסיבה כזו או אחרת, לא משנה. מזה שהוא בריא והמורה החליט להשאיר אותו, ולדבר איתו. או לחלופין, לא מרגיש טוב ורוצה לצאת, לא מוציאים לו הסעה. ההסעות נשארות בשעות שלהן. לצורך העניין, מה שאתה מדבר, הנה, זה הדיון שלנו על אוטובוסים 58, כמה לא, כמה כן, וכו', כולל אישור של טרנזיט שלי. בסוף, אנחנו צריכים להיצמד למה שמשרד החינוך מאשר לנו. צריכים להבין את זה. צריכים להבין את זה. העידן הקודם, הישן, שאתם זוכרים, זוכרים טוב מאוד, שבו שחררו פה הכל חופשי, כל מי שצריך מונית, מוציאים לו, מוציאים לו, ואחרי זה אנחנו באים ויושבים פה ובוכים על התקציב הנורא של פער של 4,500,000 ש"ח בהסעות, נגמר, מת.

מר מאור הרוש : עם זה אני מסכים.

מר ניסים אלקובי : זכאים, יקבלו. יקבלו. אין זכאי אחד שלא. 591 ילד בחינוך רגיל מקבלים הסעה כי הם זכאים. אני אספר לכם עוד סיפור. יש שם כאלה שמשרד החינוך לא הכיר בהם, כמו הסיפור בתוך עופרים. כן. לקחנו על עצמנו. הבאנו סמנכ"ל, הבאנו את מנהלת המחוז, הבאנו את כל העולם ואשתו. לא מכירים בהם. לא מכירים בהם.

מר שרון אלפסי : אנחנו עדיין מנסים.

מר ניסים אלקובי : 83 ילדים שמוסעים בחינוך מיוחד, אחד, אחד, אחד, אחד, על קו, קו, קו, כל יום, כל יום. אבל בסוף, מי שלא מבין מה זה להניע את כל הדבר הזה, כנראה לא מבין בעולם ההסעות. לא מבין בעולם ההסעות. יהיו תקלות, אני אומר מהיום, כמו שאמרתי גם שנה שעברה, יהיו תקלות עד היום האחרון. גם בשנה הבאה, וגם בעוד שנתיים, כי זה עולם של הסעות.

מר מאור הרוש : אבל לא, ניסים. אוטובוס מאחר מ-1,001 סיבות יכולות לקרות, וזה בסדר, וגם יש לו זמן ברבור, זמן איחור מוגדר מראש.

מר ניסים אלקובי : אז אני אגיד שלא זכאים-

מר מאור הרוש : על זה אני מדבר.

מר ניסים אלקובי : בתוך רכב, ונשכבים על הספסל, הנהג לא אמר לריב איתם, גם לא אנחנו, ולכן הוצאנו גם להורים. צריך להבין, כל עוד קורים פה דברים-

מר מאור הרוש : אין בעיה. אבל רגע, שנייה. זה לא קורה לך בכל אוטובוס.

מר ניסים אלקובי : מה זה?

מר מאור הרוש : זה לא קורה בכל הסעה, ילדים שלא זכאים. אז אתה יכול לחזור לדוגמה, הבוקר לכיוון החוצה, שוהם, ראש העין, וחזור אולי גם בצהריים. אז אני אומר, אין בעיה. מהבוקר, מפה, קל לך לשלוט בזה. שים את מנהל מחלקת חינוך, ואת מנהלת ההסעות, שפעם אחת-

מר ניסים אלקובי : שמת.

מר מאור הרוש : מורידים את הילדים מההסעה, מי שלא מגיע לו?

מר ניסים אלקובי : כבר היינו שם, ועלינו. הייתי תקלה ביום אחד ספציפי, ולכן שם אני אמרתי לצוריאל, קום, סע. עכשיו, קודם כל, קח את הילדה, היא לא נשארת ברחוב. במילים האלה. קום, תעלה לאוטו. אבל זה פתרון של רקע. הפתרון, עוד פעם, המערכת, אני לא יכול להילחם בכל ההורים. אני לא יכול להילחם בכל הילדים שעוד פעם, בנוער מתבגר, שבא ואומר לי, ילדה כזאת מסכנה ותמימה, ילדה טובה באמת שקטה. אין איפה לשבת, תרדי. עכשיו, נהג לא עוצר. נהג מבחינתו לא יכול לנסוע. לא יכול לנסוע במצב כזה. הוא חייב שכולם יהיו ישובים. מי שלא יושב, הוא לא יכול להסיע אותו.

מר מאור הרוש : עכשיו חזר אוטובוס עם 50 ילדים, בהצפה לישוב. באחד מהחזור.

מר שרון אלפסי : ילדים שאמורים לעלות להסעה של 13:30, עולים על ההסעה של 15:15.

מר ניסים אלקובי : הדבר הנוסף הוא, מאחר ואנחנו לא נגיד שמות, ...באחד הימים אני דיברתי איתה אישית, ואילנה הייתה איתה בקשר, בכדי לנסות למצוא פתרון וכו', אבל אנשים צריכים להבין.

השיטה של לבוא ולתקוף את אילנה, היא לא שיטה. חבר'ה, להעלות את זה בצורה מכובדת, בצורה מסודרת. בסוף אנחנו פה, אנחנו צריכים להתמודד עם התקלות. זה לא נורמלי ביחס למועצה שלנו, זה לא נורמלי בשום קנ"מ, בשום קנ"מ, בשום צורה זה לא נורמלי. אנשים, תפנו, נטפל, תפנו מסודר. לא צריך, לא חובה, אני לא מצליח להבין את הדבר הזה, לא חובה לעקוץ, ולא חובה לדקור. לא, לא חובה, לא חובה, זו לא חובה.

מר רמי מימון: אני רוצה לעצור אותך, כי זה נחמד פה שאתה מגן על העובדים שלך-

מר ניסים אלקובי: שנייה. אני אסיים, תגיד, אני אקשיב לך עד הסוף, בסדר? אני רק אסיים את המשפט. בסוף, התפקיד שלנו זה לנקות, אבל אני חושב גם של האנשים, לנקות, להתרכז בעיקר. לנקות את -

גב' קרן מ. רינות: את הזיהום, ולהישאר עם העיקר, ואתה צודק. אבל אני רק רוצה להגיד, ניסים-

מר ניסים אלקובי: מקבל כל הערה.

גב' קרן מ. רינות: סבבה, ואני מסכימה איתך 100%. פשוט אנשים, זה לא קשור לעניין, אפילו זה לא קשור בהכרח להסעות ספציפית. אנשים נמצאים פה ביישוב עם בטן מלאה, וזה גם לא בהכרח קשור ישירות ליישוב. גם, אבל לא רק. המצב הכללי במדינה פה בשנים האחרונות הוא זוועה, ואז נוצרה סיטואציה שיש קושי, ואולי יש פה עוד קושי, ועוד קושי, ואנשים יוצא מהם הזאב. במקום שייצא מהם הבנאדם הענייני, שצריך עכשיו מענה. מה שאני מנסה להגיד זה, אני חושבת שדווקא כמועצה, צריך פה באמת לא בקטע של זה, אני רק אומרת, צריך עוד פעם, לנקות את הזיהום, לשמוע את העיקר, לתת מענה ענייני, כמו שאתם בד"כ עושים, אבל-

מר שרון אלפסי: קרן, זה את צריכה להגיד לי, לא לעובדים.

גב' קרן מ. רינות: לא, אבל שרון, אני מצטערת-

מר שרון אלפסי: העובדים עובדים כאן קשה.

גב' קרן מ. רינות : זה עוול שהם קשה-

מר שרון אלפסי : לא קשה, מה שהם עוברים.

גב' קרן מ. רינות : לא. מה שהם עוברים, אני בטוח שזה קשה-

מר שרון אלפסי : אני לא מדבר, עובדים קשה, זו הדרישה.

גב' קרן מ. רינות : אני בטוחה שזה קשה, אני בטוחה. אני רק אומרת שבסיטואציה הזאת, יש פה ראש מועצה, יש פה מנכ"ל. תפקידכם לתמוך בעובדים האלה, כדי שהם יוכלו לתת את המענה הענייני. כדי שהם לא יודעת מה, יפנה מישהו לאילנה, ובצעות על הילדה שלא עלתה, או כן עלתה. אני לא יודעת בדיוק. אילנה תהיה לה את היכולת להגיד, עצרי שנייה, אני מבינה מה את אומרת, בואי שנייה, אני כבר מנסה לנסות למצוא פתרון. זה מה שאנחנו צריכים, זה מה שהעובדים פה צריכים, ובשביל שהם יוכלו לעשות את זה, הם ככל הנראה צריכים גם עוד איזושהי עזרה. לא יודעת, איזושהי עזרה שהם יוכלו להכיל את הסיטואציה הזאת. כי בסוף, אין מה לעשות, הם צריכים להיות עם היכולת הזאת. הם חייבים להיות עם היכולת הזאת.

גב' לימור שחק : אני רוצה גם להגיד משהו-

גב' קרן מ. רינות : כי הם פוגשים את התושב, ניסים, הם פוגשים את התושב. אני יודעת. לך אולי היום יש יכולת הכלה יותר גבוהה מעובד אחר, מהלל, או מנתי. אבל אני אומרת, גם הם צריכים שתהיה להם את התודעה הזאת, ואת יכולת ההכלה של התושב הכועס, חסר הסבלנות והחוצפן. צריך לחשוב איך עוזרים להם. אני מבינה ואני יודעת שהכל בסוף זה כסף-

מר דורון שרעבי : אבל כשיש כמה ברצף כל יום-

גב' קרן מ. רינות : אני מבינה-

מר דורון שרעבי : זה כבר קשה.

גב' קרן מ. רינות : תאמין לי שאני מבינה, ואני אומרת את זה רגע ממקום אמפתי, לא חס וחלילה ביקורת.

מר ניסים אלקובי : נכון, ברור.

גב' קרן מ. רינות : אבל אני פשוט אומרת, זה-

מר ניסים אלקובי : כי גם הם תושבים במדינה, וביישוב-

גב' קרן מ. רינות : נכון, נכון, נכון. אני אומרת, באיזשהו מקום, בטח בתקופות לחץ כאלה, כמו למשל תחילת שנה-

מר ניסים אלקובי : כמו פתיחת שנה.

גב' קרן מ. רינות : אז שם גם אפילו אולי לגייס עוד עובדים של המועצה, לטובת האירוע.

מר ניסים אלקובי : לכן גויס מנהל מחלקת חינוך, וגויס במלואו מנכ"ל, להתעסק בהסעות. הדבר האחרון שאני צריך לעשות פה מבחינתי-

גב' קרן מ. רינות : כן, ברור.

מר ניסים אלקובי : אבל ברור לנו שזה ילדים וזה תלמידים, אז אני שם, אני שם. עוד פעם אני אומר, יהיו תקלות, כן.

מר דורון שרעבי : אמרת קודם לגבי ילדים שעולים על הסעה, כלומר, ילדים שצריכים לעלות נגיד ב-14:00, ועולים מאוחר יותר-

גב' קרן מ. רינות : ב-15:00.

מר דורון שרעבי : ב-15:00. מה הפתרון של ילדים כאלה?

מר שרון אלפסי : אני רוצה-

מר דורון שרעבי : אם יש לך אוטובוס מלא בסוף היום, וילדים שלא היו על ההסעה הקודמת, מה עושים איתם?

מר שרון אלפסי : אילנה כרגע עושה עבודה מול רכזות בבתי הספר. היא יודעת כמה ילדים משתחררים ב-12:00, כמה ילדים אמורים לצאת לזה, ואז יש לה capacity בתוך הזה. עכשיו, ילדים או שבורחים, או-

גב' קרן מ. רינות : הם ילדים, נו.

מר שרון אלפסי : בסדר, רוצים להישאר עוד שעה, הם עולים על ההסעה. הנהג לא יודע מי צריך להגיע. עולה על הסעות, לוקח את המקום של הילד שאמור לעלות להסעה.

מר דורון שרעבי : בגלל זה מה שאלתי מה עושים. כי יכול להיות, אם יש ילדים שעולים-

מר ניסים אלקובי : ההסעות, כפי שאמרתי, נקבעו. יש טבלה מסודרת ומאורגנת עם הודעה שיצאה, הכל מסודר, באילו שעות, איזה סוג רכב, וכמה. אנחנו יודעים גם כמה עולים ברמה של שעה. אם זה אוטובוס, כמה אנשים, ואם זה ביחד, מספרים-

מר דורון שרעבי : אבל אולי צריך לעשות חלוקה. להגיד לילדים-

מר ניסים אלקובי : נכון, אבל יש מציאות אחרת-

מר דורון שרעבי : שיש להם אישור לעלות רק להסעה של-

גב' קרן מ. רינות : אתה אומר שאילנה בקשר עם רכזות ההסעות.

מר ניסים אלקובי : נכון.

גב' קרן מ. רינות : אז דרך הרכזות.

מר ניסים אלקובי : חלק מהילדים מתחילים גם לעדכן, שחררו אותנו שעה לפני שעה.

מר דורון שרעבי : שעה לפני, שיחכו.

גב' קרן מ. רינות : אין מה לעשות.

מר ניסים אלקובי : תראה ההנחיה של משרד החינוך, עד 45 דק' עיכוב.

מר מאור הרוש : אם יש חריגה משעות הבי"ס, ממערכת השעות, מה זה קשור לך? מורה עכשיו חולה, שחררו אותם שעה קודם. אתה צריך למצוא לזה פתרון?

מר ניסים אלקובי : לא. אבל בוא תגיד את זה להורים. זה מה שאני מסביר.

מר מאור הרוש : לא, ניסים, אני רציני.

מר ניסים אלקובי : אני סופר רציני.

מר מאור הרוש : הנה, ...בוא תפיל את זה על עלינו.

מר ניסים אלקובי : למה, לא, לא. אני מקבל את ההחלטה, אני לא מפיל על אף אחד. אמרתי, לא יהיה. לא יהיה. נגמרו-

מר מאור הרוש : אמרת, בוא תגיד את זה להורים, כאילו יש לך בעיה.

מר ניסים אלקובי : לא, לא, הוא ביקש שאני אסביר לו איך זה קורה. עכשיו, לפי הנחיות משרד החינוך, עד 45 דק' עיכוב בנסיעה בין הערים, תקין, יחכו, ימתינו. זה בסדר, לא. אבל מה לעשות. היום היה עיכוב של 20 דק'. כואב לי, כואב לי, מבין-

מר דורון שרעבי : אבל אני שואל אחרת. יש ילדים שעולים נגיד בשעה 14:00, ויש ילדים שעולים ב-16:00.

מר ניסים אלקובי : כן.

מר דורון שרעבי : אני לא יודע את השעות, אני רק אומר סתם דוגמה. עכשיו, אלה שעולים ב-14:00, יש להם כרטיס בצבע אדום, שיודעים שהם רק יכולים לעלות להסעה הזאת. אם הוא בא עם הכרטיס בצבע אדום להסעה של הצהוב בשעה 16:00, אז הנהג יעלה אותו רק אם יש מקום. אם אין מקום, יגיד לו, אני מצטער, אין מקום.

גב' קרן מ. רינות : אבל אז הנהג נכנס לעימות איתו, זה לא תקין.

מר שרון אלפסי : ...

גב' קרן מ. רינות : אז צריך שרכזת שתהיה מול אילנה.

גב' נירה אטיאס : אם היה פה קצת תגבור של קווי התחבורה הציבורית, ואז-

מר שרון אלפסי : קודם כל, הגדלנו את קווי האוטובוס ב-1,800. עד עכשיו היה לנו 1,800, הגדלנו בעוד 1,700.

גב' קרן מ. רינות : מה זה ואמר? פי 2 תחבורה ציבורית?

מר שרון אלפסי : זה במסגרת הפגישה שהייתה אז עם מירי רגב. יש לנו אישור, קיבלנו אישור לעוד-

מר דורון שרעבי : אבל זה לא קשור להסעות.

גב' נירה אטיאס : זה קשור.

מר שרון אלפסי : קשור. תחבורה ציבורית. אבל זה לא קשור להסעות.

מר דורון שרעבי : זה לא קשור להסעות.

מר שרון אלפסי : מה שכן, הצלחנו להגדיל עוד 1,800-

מר מאור הרוש : חשוב מאוד אבל, שלדוגמה, אם יש הסעה, סתם, תיכון מקיף יהוד, 13:30, 15:30, אז לנסות לתזמן את האוטובוס לחזור 14:30 מיהוד. את האמצע. אלה שכאילו יצאו באמצע-

מר ניסים אלקובי : מאור, סליחה. אתה משלם לחברת ההסעה על הסעה, אתה לא משלם לאוטובוס-

גב' קרן מ. רינות : לא. הוא מדבר על קו אוטובוס ציבורי.

מר מאור הרוש : לא, קו אוטובוס ציבורי.

מר ניסים אלקובי : אה, סליחה.

מר מאור הרוש : לנסות לתזמן אותו בפערים.

מר שרון אלפסי : קודם כל, ...בשעות הפחות עמוסות. קיבלנו 1,800 ק"מ. עכשיו עובדים-

גב' קרן מ. רינות : מה זה אומר?

מר שרון אלפסי : הכפלנו את כמות הקווים, לצורך העניין. עד עכשיו יש לנו 1,800 ק"מ, הוסיפו לנו עוד 1,800 ק"מ.

גב' קרן מ. רינות : סתם, אם יש כל 3 שעי' אוטובוס, יהיה כל שעה וחצי.

מר שרון אלפסי : ביקשנו לעשות קווים קצרים. מה זה קווים קצרים? איפה שיש הרבה יותר קווים, זה אומר יוצאים לשוהם, אל תיסעו עכשיו לת"א. תוציאו לשוהם, לפ"ת, ראש העין.

מר דורון שרעבי : לאלעד.

מר שרון אלפסי : הם עובדים כרגע על המיפוי. אני דיברתי האמת אתמול עם אריאלה. הם עובדים על המיפוי. אנחנו נקבל אותו, ואני אפיץ. אני לא רציתי להוציא את זה החוצה-

גב' קרן מ. רינות : אבל אולי כדאי שבאמת ישמעו את הצרכים שלנו, לפני שהם עושים מיפוי, שישמעו את הצרכים.

מר ניסים אלקובי : היו בסיור פיזי.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : סליחה, רמי.

מר רמי מימון : אני רק רוצה לחזור למה שדיברנו מקודם, וזה גם קצת מתקשר למה שרשמתי בפרוטוקול של הישיבות. אחראית ההסעות, תפקידה להכיל את ההורים. ההורים לא צריכים להכיל את אחראית ההסעות. אז אם הורה, ולרוב הורה לא מתפוצץ אחרי אירוע אחד, או שניים.

מר ניסים אלקובי : תתפלא.

מר רמי מימון : בסדר. גם אם כן, אז אתה יודע, אתה יש לך עניין להגן על העובדים וזה בסדר גמור -

מר ניסים אלקובי : לא, גם על העובדים -

מר רמי מימון : אבל אני אומר לך -

מר ניסים אלקובי : אין הורה שהתפוצץ שלא הגיע אליי, ולא הגנתי עליו. תהיה רגוע.

מר רמי מימון : אבל אני אומר, הכל בסדר. אני אומר לך שזה גם הדדי. כי אני שמעתי את ההתפוצצויות מהצד הזה -

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רמי מימון : בסוף יש נותני שירות. המועצה היא נותנת שירות לתושב, והיא צריכה לתת אותו ב-100%. אם אנחנו לא ב-100% -

מר ניסים אלקובי : כן, אבל לא משרתים, נותני שירות.

מר רמי מימון : נותני שירות, לא אמרתי משרתים.

מר ניסים אלקובי : לא, ההערה שלי.

מר רמי מימון : ואני מסכים שהשיח צריך להיות הדדי.

מר ניסים אלקובי : נכון, נכון, ומכובד.

מר רמי מימון : הוגן וטוב, אבל צריך לעשות בדק בית, ויש פה הרבה חריש לעשות בעניין ההסעות. כשהורים מתלוננים יום אחר יום, אחרי יום, ושנה אחרי שנה, אחרי שנה את אותן תלונות, אז מה אתה רוצה שההורים יעשו. אז אני רק חייב להגיד, עוד פעם, הייתי חייב להגיד את הדבר הזה, כי אני לא העליתי אף שם של עובדת.

מר ניסים אלקובי : אני גם לא אמרתי שמות.

מר רמי מימון : העלית. העלית, לא משנה.

מר ניסים אלקובי : אני אמרתי שם?

גב' קרן מ. רינות : מה זה משנה עכשיו.

מר רמי מימון : בסדר, לא עכשיו. אז אני אומר, אז צריך להבין הורים שמרגישים מתוסכלים, בעיקר בבוקר, כשהם צריכים עכשיו בזמן העבודה שלהם, לתת פתרונות שהמועצה צריכה לתת אותם.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רמי מימון : זה הכל.

מר שרון אלפסי : לימור.

גב' לימור שחק : אני אגיד לכם. אני חשבת עם עצמי באמת כדי להיות מאוד עניינית, ולא לנסות. אני ממש מרגישה שיש פער בין התושבים, אנחנו, לבין המועצה. עכשיו, גם בשיח עכשיו אני מרגישה שאני מבינה שיש פה, כנראה, אני לא יודעת, אבל כנראה, תושבים שכבר הגיעו לקצה, ומתקשרים, והם זועמים והכל. אבל אני כן חושבת שצריך רגע להבין מה קורה. אני ממשיכה-

מר שרון אלפסי : לימור, אני יכול לשאול שאלה אבל על הסיפור הזה?

גב' לימור שחק : כן.

מר שרון אלפסי : נראה סביר שביום הראשון, יש איזה 4, 5 תלונות על נושא ההסעות, בבוקר, כשעוד לא הילדים על-

גב' לימור שחק : אז זהו, אז אני רוצה להגיד לך-

מר שרון אלפסי : אני לא מדבר עליי כלום. תלונה ברמה של מה שרמי אמר, של התפוצצות. עכשיו-

גב' לימור שחק : לא, זה לא נראה לי סביר. אבל רגע, שרון. אני רוצה רגע להגיד מה אני מרגישה, ובאמת מתוך מקום של לנסות לשפר את הדברים. אני מעריכה שפה כולם, אבל אני עונה ללא מעט

תושבים שכנראה מרגישים שאין להם מענה. עכשיו, אפשר באמת להגיד, ואני דווקא כל הזמן אומרת, עובדי מועצה עובדים פה קשה. הייתי עובדת מועצה פה, אני יודעת מה זה להיות עובדת מועצה פה. זה לא פשוט. במיוחד אני מעריכה שיש תפקיד אחד על זה, והיישוב גדול. אז אין לי תלונות לעובדי מועצה. אני פשוט מנסה עם עצמי תוך כדי הישיבה, שהתחילה לי לא טוב, להבין למה אנחנו כל הזמן מגיעים למצב הזה, שתושבים באמת פונים, ופונים. אף תושב לא קם בבוקר ואומר, יאללה, אני נכנס במועצה. יש פה תסכול מאוד מאוד גדול של תושבים. אגב, גם בחינוך, וגם תכף אני אעלה כמה שאלות שתושבים ביקשו ממני להעלות. הם לא מקבלים מענה. שרון, באמת, גם כשאנחנו, אני כחברת מליאה מנסה, אין לי דרך אחרת חוץ מקבוצת מליאה לשאול את השאלות. אני לא כותבת ברשתות חברתיות, זו לא אני. אני לא רוצה להגיע לשם. אני לא מבקרת אף אחד שמגיע. אני לא כותבת. אני מנסה לכתוב שאלות בקבוצה של המליאה. למשל, ביום הראשון, של כל מיני דברים של מערכת החינוך הכל, ואני גם נתקלת באיזשהו משהו, גיבורי מקלדת, זה, זה, זה. אני שואלת את עצמי, אם אני כחברת מועצה. עכשיו בסוף, כל מי שיושב פה, כולל אתה, שרון, אבל אתה ראש מועצה עכשיו, נבחר ע"י הציבור. הציבור רואה בנו שליחים שלו. עכשיו, הם הרבה פעמים מרגישים שאין להם מענה, הם פונים אלינו, אנחנו מנסים להעלות את השאלות. יכול להיות, אני מדברת עליי, שצריך להעלות בדרך אחרת. אבל אני מנסה לראות באיזו דרך, כי באמת, באמת עכשיו, אם שמים את הדברים על השולחן, כל השאלות שאני העליתי, אלה תושבים שפנו אליי. אני לא מקבלת תשובה כחברת מליאה. אלה תושבים. אני בסוף, אני כל הזמן אומרת, אתה אומרת, לא, את חברת מליאה. נכון, אני חברת מליאה, אבל מי כמוך יודע שהגעתי לפה כדי לייצג תושבים, שרון. אז עכשיו אני מרגישה, שלא משנה מה נגיד פה, רגע, אני רק אסיים וזהו. יש פער מאוד גדול, ואני מאוד מסכימה עם ניסים שהוא מנסה לעשות, ויש אנשים שמתפוצצים, ואני הייתי גם במחלקת חינוך עם אילנה, כשראיתי עוד בזמנו כמה היא מנסה לתת מענה. אבל צריך

להבין שיש פה משהו, שהציבור איבד אמון. אני לא יודעת איך להגיד, אבל צריך להבין מה קורה פה. כי בסוף, זה גם עם החינוך. מה שקרה עם הכלבת, תכף נגיע לזה, אני מעריכה, ונדבר על זה. צריך להבין, אני לא חושבת בסוף זה יישוב קהילתי. אנשים רוצים לחיות פה. אנשים רוצים לחיות בשקט. אף אחד לא רוצה פה לבוא ולתקוף. זה שאין פה אף אחד, בעיניי, אני כל הזמן אומרת את זה, זה אומר לא טוב. זה אומר שאנשים כבר איבדו. הם יודעים שנדבר פה סתם, והדברים, כולנו, לא זה. אז צריך פה רגע שנייה להבין איך מגשרים על הפער הזה שהתושבים איבדו את האמון. אבל אני מנסה-

מר שרון אלפסי : אני אתייחס לסיפור הזה. א', ...

גב' לימור שחק : לא כולם. אני מדברת על מישהו.

מר שרון אלפסי : לא, הכל בסדר. יכול מאוד להיות, ואני מסכים עם התחושות. אגב, זו גם חלק מהביקורת שעלתה לאורך כל הביקורת, בהנגשה של המידע, ביכולת שלנו באמת להוציא את זה בזמן אמת, יכול להיות. יכול מאוד להיות, אני לא אומר שלא. אגב, זה בדיוק השינוי שעשינו עכשיו, אני חושב שכולם רואים...ורואים את השינוי עם הדוברות, בשפה המשותפת, בשפה האחידה הזאת. יש הרבה מה לתקן-

גב' לימור שחק : אני לא מכירה את הדוברות, שרון.

מר מאור הרוש : ...

גב' לימור שחק : בדיוק, אני לא מכירה, ואני גם-

מר מאור הרוש : שזו לא דוברות שיושבת in house אז היא לא מבינה את הלך הרוח-

גב' לימור שחק : וגם אני לא ידעתי מזה. אני שאלתי את מיטל היום אם היא הדוברת. זאת אומרת, שאם אני כחברת מליאה מבינה תוך כדי שאני רואה שם אחר שם, שיש משרד דוברות, פה מתחילה הבעיה, שרון.

מר שרון אלפסי : אני חושב שאנחנו כרגע מייצרים שפה משותפת, שפה אחידה. אני חושב שאנחנו מגישים את זה הרבה יותר טוב. יש הרבה

מה לתקן, יכול מאוד להיות, ואנחנו מדברים, אני לא סתם אמרתי שבועיים, כי שבועיים הוא באמת פעיל.

גב' לימור שחק : אבל אם משרד הדוברות לא מכיר אותי כחברת מליאה אפילו. הוא לא בא לעשות היכרות, משהו, להבין-

מר שרון אלפסי : עכשיו, לגבי הסיפור...אני אענה לך הכל, בתנאי שזה יהיה בצורה מכבדת, ולא זה. זה יהיה הדדי. את מכירה אותי מספיק שנים כדי לדעת.

גב' לימור שחק : נכון.

מר שרון אלפסי : אני אעשה את זה הדדי. כל עוד זה לא יהיה, את תזלזלי. אגב, לגבי כל אחד, כולל אני. אני לא אעז לכתוב לך בזלזול. לא מבטיח שאני אכתוב כועס, אבל אני לא אזלזל בך לעולם, אני לא אזלזל באף אחד לעולם, ולכן אני אומר לך, כל עוד זה יהיה מכובד, ואת תעשי את זה נכון, ולא תעקצי בכל אחת מהתגובות, תקבלי מענה בצורה-

גב' לימור שחק : שרון, בסדר, רגע, אני אענה לך. קודם כל, אני שמחה שתגיד, אני לא אזלזל, כי אני לא מסכימה, אבל זה לא אישי, כי אתה צריך לזכור שאני לא לימור. אני מייצגת פה תושבים. תאמין לי, שרון, כל כך הרבה פניות יש, ובאהבה גדולה אני עונה, כי לשם זה באתי, ועל שם זה נלחמתי להישאר פה. אנשים באמת לא יודעים למי לפנות, באמת לא יודעים למי לפנות, כי הם נתקלים לטענתם בחוסר מענה. אז צריך להבין. אף אחד לא-

מר שרון אלפסי : אני אשמח לדעת אחד, אחד. לא משנה מי. שיתקשר, לא קיבלתי מענה, לא חזר אליי.

גב' לימור שחק : שרון, כשאני העליתי-

מר מאור הרוש : אבל לא כולם...לראש מועצה. ראש מועצה, לא כולם מרגישים בנוח.

מר שרון אלפסי : קודם כל, מתקשרים, מדברים-

גב' לימור שחק : שרון, כשאני העליתי פה טענה של תושבת-

מר רמי מימון : אגב, דוברות הוא אמור להיות תפקיד של דו צדדי. זאת אומרת, הוא לא רק מוציא הודעות, הוא גם אמור לקבל

הודעות מהתושבים, לענות לתושבים. זה לא רק הודעה לקונית כזאת שמוציאים על עדכונים. זה חלק מתפקיד של דוברות. אבל היום כשתפנה לדוברות של עירייה, אתה יכול לקבל מענה. יענה לך הדובר, יגיד לך מה כן, מה לא. זה לא רק להוציא את ההודעות. להוציא את ההודעות זה החלק הקל. אם כבר יש, אז צריך להפעיל אותה כמו שצריך, שתהיה דוברת.

גב' קרן מ. רינות : אני חושבת שדווקא בהקשר של פניות למועצה, אנחנו צריכים בעניין הזה יותר לפרסם, באמת, איך פונים, למי פונים, גם בשלטי חוצות, גם בווטסאפים, גם בפייסבוק. באמת, בתדירות גבוהה. זו הודעה שהיא חשובה. שאנשים יידעו. אה, אני צריך עכשיו, לא יודעת מה, מחלקת חינוך, או לא יודעת. אני צריך איזשהו נתב שיחות כזה. אני צריך זה. שיהיו לאנשים את המספר. כמו שראיתי ליד המחזוריות, פרסמתם את הטלפון של החמ"ל, של הקב"ט, של הזה, של הזה. לא יודעת, שזה יצוץ-

גב' נירה אטיאס : את רואה כמה ביום שואלים מה מספר הטלפון של הקאנטרי.

גב' קרן מ. רינות : נכון. אני אומרת, שאנשים ירימו את הראש ויראו. זאת אומרת, מעבר לאתר. ברור לי שבאתר זה נמצא. אבל לא כולם שם, וצריך לחשוב על המקומות הנגישים, שהבנאדם ישר רואה אותם, והוא ויודע שכבר שם.

מר שרון אלפסי : א', היום אנחנו יוצאים בכל קבוצת הווטסאפ, ואנחנו מוציאים את זה באתר המועצה, אנחנו מוציאים את זה בפייסבוק. זה כל מה שיש לנו מבחינת הכלים שיש לנו.

גב' קרן מ. רינות : אבל צריך תדירות. צריך להיות באמת תדירות לדבר הזה.

מר שרון אלפסי : אני מסכים, ולכן זה חלק מהעבודה שעושים. אנחנו מנסים, אנחנו מנסים מאוד. אני חושב שיש פה שינוי משמעותי, ואני מקווה שזה רק ילך וישתפר. עכשיו, לגבי הסיפור של כלבת, ביום-

גב' לימור שחק : אבל שרון, רגע לפני הכלבת, אבל אני רוצה להגיד משהו-

מר מאור הרוש : אנחנו עוברים מנושא לנושא-

גב' לימור שחק :

כן, אבל רגע נגיד. זה שאתה חושב שיש שינוי משמעותי, אני מאוד שמחה, אבל זה לא לקרוא את השטח. כי אני עדיין משמיעה את הקול שאין שינוי בעניין הזה, ותושבים מחפשים מענה, ודווקא העניין של הדוברות, אני לא יודעת מי, אני לא יודעת מה, אני גיליתי את זה עכשיו, אני הבנתי את זה תוך כדי כי ראיתי את השם, אבל קצת מנותק מהשטח. אמרתי, אם אפילו הדוברות שאמורה לייצג גם אותנו, לא מגיעה רגע שנייה להבין. עכשיו, לדוברות יש משקל. כן לצאת מתוך נקודת הנחה שהתושבים הם לא, אני לא רוצה להגיד אויבים, אבל הם לא באו להיכנס במועצה. בסוף, בסוף הם רוצים שהמועצה פה תצליח, כי אז לכולנו יהיו פה חיים יותר טובים, שרון. גם אתה, כשנבחרת לראש מועצה, והכרתי אותך, ואני מכירה אותך, וזה לגיטימי, ולכן דרשת את הדברים האלה. דרשת כתושב. אם לא היה לך מענה, הפגנת על זה, וזה מעולה, וזה בסדר. אז לא יכול להיות עכשיו, לבוא למקום לשבת, ולהגיד, שנייה, כל מי שפונה בציבור הוא קשקשן, והוא לא יודע. בסדר, שרון. אני החלטתי שנייה רגע זה. באתי לשיבת מועצה עם הרבה זה, אני הרגע בוחרת לא. אבל היו דברים מאליו. כשאני העליתי פה שאלות שתושבים שאלו אותי, קטלו את השאלות האלה, ואז הבנו אחרי שבועיים שהשאלות לא מופרכות. אז בבקשה מהמועצה, ואני לא עושה פה איזה זה. אני באמת אומרת, כי נמאס. באים לשיבות מליאה. אני אח"כ 3 ימים לא מתפקדת אחרי ישיבת מליאה. אמיתי אני אומרת. אנחנו באנו לכולם, כולם, גם עובדי מועצה, גם זה, באמת רוצים שיהיה פה טוב, אז לא לצאת מתוך נקודת הנחה שתושב שגם אם הוא שואל שאלות קשות, ואתה אומר קשות, אז אתה כאילו לפעמים מזלזל בי שאני אומרת את זה. קשות, לא נעימות. הוא לא בא להקניט את המועצה. הוא רוצה לחיות פה טוב. אני לא אומרת שאמרת.

מר שרון אלפסי : לא, לא. את זה אני מקבל.

גב' לימור שחק : זהו, זה מבחינתי.

מר מאור הרוש : לגבי הדוברות, אני כן יכול להגיד שברמת הפרסום, השתפרנו פלאים. ברמת ה-AI, הציוריות, העבודה. קודם כל, זה הרבה

יותר יפה. עצם זה שראינו את תחנות ההסעה, ולא את קובץ הורד של שנתיים אחורה. אבל גם שם לצורך העניין, יצא סתירה ולטיפה כאילו. אבל גם שם פורסם תחנת הסעה, אבל לא פורסם שאין עליה, הורדה. אז אני רק אומר עוד פעם, גם זו... צריך לחשוב עליה, ואני שנייה בכוונה חוזר להסעות, כי יש לי איזה 3 דברים בעולם החינוך רגע. אז ההסעות, יש 2 הסעות שמאחרות כמעט באופן תדיר למוסד הלימודים כל יום. שזה שלהבת, אם אני לא טועה, ועוד אחד היה.

גב' נירה אטיאס : או הנר.

מר מאור הרוש : שכמעט כל יום יש איחור בהגעה לבי"ס. עכשיו, עם הבנות זה משהו אחר לגמרי, כי הן מתחילות ב-07:40, והן משולבות עם הסעה לעוד מקום, אז אין סיכוי שהן יגיעו ב-07:40. אז כל יום הן מתחילות ב-20 דק', 30 דק' איחור. תמיד, תמיד מאחרים כמעט בין 10 דק' ל-15 דק' כמעט כל יום. עכשיו, זה-

מר דורון שרעבי : אי אפשר להוציא שעה קודם?

מר ניסים אלקובי : מה קרה, למה שהילד שלי יעלה ברבע ל-. יש בזה גם היגיון. אומרים, ילד שצריך לעלות ב-06:30 או ב-06:45 לאוטובוס, כשיום הלימודים שלו מתחיל ב-08:30, ב-08:30 הוא כבר צריך לאכול צהריים ולנוח בכלל, כי הוא עייף. יש בזה היגיון. תבינו, עכשיו אני לא יכול לבוא בטענה, סתם דוגמה אני לוקח, לא סתם דוגמה... בסוף אני לא שולט במחסום. הוא מגיע למחסום, הוא נעמד. עד שהוא ירד בבי"ס, העיניים יוצאות אחורה. אנחנו מתנהלים תמיד בתוך המתח הזה, של מתי להקדים, ולאיזה ילד-

גב' קרן מ. רינות : כמה להקדים.

מר ניסים אלקובי : עשינו השבוע ביום ראשון היפוך של הסבבים, בכדי לבדוק אם נוכל לחסוך להם כמה דקות. אם קודם... אנחנו סביב זה כל הזמן, סביב זה כל הזמן. אבל בסוף זה עניין של זמן ומרחב. עולם של הסעות, זה זמן ומרחב. אנחנו עליו, מנהלים אותו. אני אומר עוד פעם, לצערנו הרב, בגלל שאנחנו תלויים בכל ההוצאות האלה החוצה לשטח המועצה שבתחום אחריותנו,

השליטה בחוץ, אני אומר את זה לא כתירוף, היא לא בידיים שלנו, היא לא בידיים שלנו-

מר דורון שרעבי : אז ההורים צריכים להבין את זה. או שיקומו חצי שעה קודם, או-

מר שרון אלפסי : הסיפור של ביי"ס. ביי"ס צריך לדעת שיש איחור, והוא לא מייצר להם חיסור, או-

מר ניסים אלקובי : אבל ביי"ס עובד עם מערכת שעות, נקודה. לא מעניין אותם. ביי"ס עובד עם מערכת שעות.

מר דורון שרעבי : לא, אבל אם ההורים לא מכירים-

מר מאור הרוש : עזוב את הרישום החיסורי. זו לא בעיה, הרישום החיסורי...

מר דורון שרעבי : ...עיכובים בדרך.

מר ניסים אלקובי : נכון. אבל מצד שני, אני רוצה ללכת שלי, שיעלה על הסעה, שיגיע בזמן. מה אתה רוצה ממני. אני יכול להבין גם את זה. אבל בסוף יש גם מגבלה. תנסה לצלול עוד רף אחד כלפי מטה, בבקשה. בסוף אתה בא לחברת אוטובוסים, אני אקח את האוטובוסים במקרה הזה של...ויושב פה המנכ"ל שלהם, ואני...אומר להם, אדוני, תקשיב-

מר שרון אלפסי : רוצים את הכל לפרוטוקול? חבל על הזה.

מר מאור הרוש : לא. אבל יש לי עוד 2 שאלות שאני כן רוצה אותן לפרוטוקול. אז שיסיים, אני אהיה קצר.

מר ניסים אלקובי : בסוף, כשאני יושב איתו, והוא אומר לך, תקשיב לי טוב, אדוני, אתה רוצה ממני אוטובוס מ-06:00 עד 09:00, יש לזה מחיר. יש לזה מחיר, יש לזה מחיר. אין חוכמות-

מר מאור הרוש : זה לא 07:00 עד 09:00, זה 06:00 עד 09:00.

מר ניסים אלקובי : מה?

מר מאור הרוש : זה לא 07:00 עד 09:00-

מר ניסים אלקובי : נכון. הוא אומר לי, תקשיב, זה לא עובד, תקדים לי, תקדים לי, תעשה לי. ע"ח מי? הוא אומר, זה ע"ח הסעה אחרת שאני יכול לקחת. הוא מבחינתו, אני לרגע בעיניים שלו.

מר דורון שרעבי : לנו זה עולה יותר, וגם ההורים לא רוצים.

מר ניסים אלקובי : נכון. זה מתנגש, זה מתנגש. אני אומר עוד פעם, בסוף המערכת הזאת פחות או יותר מתאזנת אחרי סוכות, כי אז המערכות מתאזנות-

מר רמי מימון : ומה קורה אחרי סוכות?

מר ניסים אלקובי : בתי הספר בד"כ מיישרים קו עם מערכות השעות.

מר דורון שרעבי : משנים להם את מערכת השעות?

מר ניסים אלקובי : טיפה, כן. הם מתאימים את עצמם, אנחנו מקבלים מהם לוח שעות-

מר דורון שרעבי : הם רואים את העדכונים, ואז הם-

מר ניסים אלקובי : לוח שעות סופי, ואיתו אנחנו מתקדמים. גם הנהגים לומדים את הקווים. גם הנהגים לומדים את הקווים. לא תמיד זה אותם נהגים חוזרים.

מר דורון שרעבי : לגבי השילוט של האוטובוסים, זה כבר בוצע?

מר ניסים אלקובי : אני כל יום על זה. כל כיוון איתם, את השלטים. בוא, אני היום כתבתי למנכ"ל שלהם, תקשיב לי טוב, שנינו יודעים, מכירים את עולם התח"צ. בעולם התח"צ, אם לא יהיה לך שילוט על האוטובוס, לא...תתייחס לך ככה. אני רוצה שתתייחס לקו ההסעה שלי, של בית אריה, כמו לתחבורה ציבורית. אם אני מבקש שלט, ואני מכין לך את השלט, ומביא לך אותו, אקט של 10 שני, שישים אותו, זה הכל. ילד מסתכל, ילד לא צריך לבחון 4 אוטובוסים, זה האוטובוס שלי, אה, לא. זוז, תפריע. אז ילד אחר בא דוחף אותו, זוז, זה שלי.

מר מאור הרוש : בינתיים האוטובוס שלו נסע, כי הוא ראה שאף אחד לא עלה.

מר ניסים אלקובי : עוד פעם-

מר דורון שרעבי : זה נפתר כבר? כבר כל אחד-

מר ניסים אלקובי : לא, לא, לא. אני עליהם -

מר דורון שרעבי : לא. שילוט כבר התחיל?

מר ניסים אלקובי : שילוט התחיל משבוע שעבר.

מר דורון שרעבי : הם היו אמורים להתחיל מהיום הראשון, אבל לא התחילו את זה.

מר ניסים אלקובי : לא התחילו, ואני עושה את זה כסריקה כל בוקר, ומדווח לאילנה. מרים טלפון. כן, תרימי טלפון לרכז שלהם, לשמעון. תודיעי לו, האוטובוס עם המספר הזה וזה, לא שם את השלט, שישים. אז הנהגים מתחילים, כן, אבל עוד לא יצאתי לדרך. אני רק חונה למטה. הרי ליד הדגל, עוד לא יצאתי, שיחכה.

מר דורון שרעבי : וגם הסיפור הזה, שאנשים אומרים שאמרו להם, ההסעה מתחילה ב-07:00, והיא מתחילה ב-07:00 בבית אריה, ולא בעופרים, והיו צריכים -

מר ניסים אלקובי : דיברתי על זה לפני כן, וניסינו להפוך את זה, ולבדוק. אנחנו מנסים.

מר דורון שרעבי : לא. אבל לפחות שהתושבים יידעו שזה לא ב-07:00, שזה ב-07:30. יחכו ב-07:30, יגיע ב-07:45, יחכו רבע שעה, לא יחכו 45 דק'.

מר רמי מימון : זה זמן, עד שלוקחים את הסיבובים. בכל מקום אומרים בימים הראשונים אותה שעה לכולם.

מר ניסים אלקובי : הוא נכנס למעלה אפרים, מגיע ליד המעון, הורים עומדים שם באדום-לבן משני הצדדים, אוטובוס לא עובר. הוא נעמד, מה עושה עכשיו... ברוורס? נהג לא יעשה את זה.

מר דורון שרעבי : ברור שלא.

מר ניסים אלקובי : נכון. הנה נתקע לך קו. עכשיו, השני רואה אותו, הוא אומר, אל תיכנס לפה, ואז ההוא מתחיל להמציא קו, בדיוק, להמציא קו.

מר דורון שרעבי : ליד הבי"ס עצמו.

מר שרון אלפסי : כן, ליד המעון.

מר ניסים אלקובי : ליד המעון. ליד המעון אתה צריך לפנות-

מר רמי מימון : שם חונים איפה שהאוטו מגיע.

מר שרון אלפסי : ...זה אירוע.

מר ניסים אלקובי : הלוואי והיה אפשר לפתור את זה-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : לא, הוא צריך בצומת.

מר רמי מימון : לא, הוא בא מלמעלה.

מר ניסים אלקובי : הוא בא מלמטה. הוא צריך את הרוורס, ובאים הורים, וצופרים, ולמה אתה לא זז.

מר מאור הרוש : טוב, בואו נעבור נושא. בטיחות אולם ספורט. הופצה להורים לפני יומיים הודעה מהמועצה, שאולם הספורט עומד בתקני הבטיחות, הסלים גודרו משני צדדיו, וחל איסור להשתמש בסל, אבל עדיין אין סכנת קריסה, והוא עדיין כשיר לשימוש כאולם ספורט.

מר ניסים אלקובי : כאולם, כן.

מר מאור הרוש : כן. אפשר לקבל את האישור הזה, בבקשה?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : זה אני אשמח לקבל אותו במייל אליי. אני רק רוצה לראות אותו. גן אלון צהרונים. אני רק חייב להגיד את זה, ואני אומר את זה לפרוטוקול. גן שאין לו עכשיו הסעת צהרון, זה גזר דין מוות לגן הזה, ...אני בכוונה אומר את זה לפרוטוקול, כי זה ככה הולך להיות. הגזר הזה שאין הסעה לצהרונים, והודענו להם ב-21. האמת שהפעם עמד בזמנים, מותר לו עד ה-22.8 הודיע מהמפעיל, והודיע ב-21.8 שאין צהרון, אבל אז זה נתן להורים שבוע ימים למצוא מסגרת כלשהי, שזה קודם כל, אני חושב ש-22.8 זה רחוק מדי כדי לתת לבנאדם את האופציה עכשיו למצוא חלופה אלטרנטיבית, כי שאר הצהרונים הפרטיים מתמלאים בקצב מטורף. שזה לא רלוונטי שבנאדם ייתקע שבוע, שבועיים, לך תמצא פתרון. אבל בלי שום קשר,

זה כבר גזר דין מוות, כי שנה הבאה כבר נכנסו צביון דתי לתוך, חבריה שהם לרוב דתיים יותר.

מר שרון אלפסי : אם אתה זוכר, הגן הזה שנה שעברה היה צריך להיסגר. היו שם 6 ילדים. אחרי מאבק גם מול משרד החינוך. לימור אני חושב שהייתה מעורבת בסיפור הזה, אני זוכר-

מר מאור הרוש : לא, זה היה לפני שנתיים.

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, לא. מול משרד החינוך לשמור על הגן הזה פתוח, כגן חילוני, כגן ממלכתי, סליחה. הצלחנו לשמור עליו. אני שמח שהוא התחיל בסוף עם 9 ילדים.

מר מאור הרוש : שנה שעברה היו 12 ילדים.

מר שרון אלפסי : לא, שנה שעברה-

מר מאור הרוש : היו 12 ילדים.

מר שרון אלפסי : היו 6 ילדים, והגדלנו אותו ל-19. היום יש 19 ילדים בגן.

מר מאור הרוש : לא. יש לך 19 ילדים, אני יודע בדיוק מאיפה הילדים האלה באו. נכנסו לך ילדים שבגדול הם לא בחינוך הממלכתי. בסדר, זה רעיון פנימי שלהם לתפוס את הגן שלהם, וזה מה שיקרה בסוף. דווקא עכשיו יצא ילד לבית אריה-

מר שרון אלפסי : הוא רשום כגן ממלכתי, ולכן ברישום שלך-

מר מאור הרוש : הגן הזה שנה הבאה הולך להיות דתי.

מר דורון שרעבי : ...ילדים דתיים בכוונה כדי-

מר מאור הרוש : כן, לא רק זה. גם עכשיו הגן הזה, וזה שגם לא נתת לו הסעות, שנה הבאה הורה יגיד, אין הסעה, ניסינו, הבנו את האירוע, נעבור לגן אחר. גם אם-

מר ניסים אלקובי : תאשרו חריגה של כמה שאתם רוצים בכסף, ניתן הכל לכולם.

מר מאור הרוש : אני לא יכול לאשר חריגה. אני חושב, דרך אגב, גם בשנתיים האחרונות מצאנו פתרון ללא עלות, אני זוכר אותו. גם לפני שנתיים שאני הבאתי את הפתרון, וגם שנה שעברה, אתה הבאת את הפתרון. הבאת פתרון שהוא היה ללא עלות, אז

אפשר גם למצוא אותו אולי גם הפעם. עזוב, זה כבר לא משנה, שנת הלימודים התחילה. אני לא יודע, אני לא בקשר עם ההורים יותר מדי. אולי עם בודדים, שכבר מצאו מסגרת לילדים שלהם. אז יכול להיות שבכלל אין בעיה שם אפילו. לכל ילד יש כבר מסגרת, וזו לא הבעיה. לא על זה, אני לא בא על הילדים ספציפית, אבל כשגיליתי שאין צהרונים בסוף בתוך הזה, וגם אין הסעה, זה גזר הדין המוות, זו שנה אחרונה שגן אלון נשאר ממלכתי. בכוונה אני רק אומר את זה לפרוטוקול, אבל אני מקווה שאני אטעה. מקודם אמרת ללימור, הכל עניין של שיח. אני חייב להגיד שבד"כ אני משתדל לשמור על צורת השיח שלי, אבל גם כשתוקפים אותי, אז אני גם יודע לתקוף חזרה.

לא הבנתי.

גב' לימור שחק :

ולימור אמרה משהו מאוד נכון. היא לא כותבת ברשתות הפייסבוק, אז גם אני לא כל דבר שהוא מפריע לי, וגם אם אני לא מקבל עליו תשובה, אני לא הולך לפייסבוק. אני לא חושב שזה נכון, אני לא חושב שזה מוסיף לשסע, אני לא חושב שזה מוסיף לפילוג, ולא מוסיף לשום דבר. אני נגד זה באופן גורף. אבל אם אני שולח משהו בתוך המליאה, ולא מקבל מענה 3 ימים, זו בעיה קטלנית. בפעם הבאה אני מבין שאתה לא רוצה לענות. גם אם אני כותב קשה וכואב, בסוף אני צריך לקבל תשובה. אתה יכול לרשום, אבקש לסגן את זה בצורה יותר נעימה, אבל אני נותן תשובה למשהו שאתה כתבת לנו.

זה בסוף המקום שלנו לדבר, להגיד.

גב' לימור שחק :

הכי קל לכל אחד מאיתנו. זה כואב לו על דברים מסוימים, זה כואב לו על חוסר אכיפה של כלבים, זאת כואב לה על איכות הסביבה, אני כואב לי על 1,001 דברים. כל אחד פה יכול להעלות פה בפייסבוק כל יום פוסט אחר, שומו ושמיים, 900 תגובות. זה לא הרעיון, זו לא המטרה. המטרה היא לא לנהל את המועצה דרך הפייסבוק, כמו שאתם לא רוצים אותה, גם אנחנו לא רוצים אותה, כי אנחנו לא מאמינים בכל הרחש בחש הזה. אבל אם נשאל משהו במליאה שעלה מטעם התושבים, ורוצים להבין, אין לך זמן, אתה עסוק, ויכול

מר מאור הרוש :

להיות שאתה עסוק באמת. אתה יכול גם לצרף את ניסים למליאה. אז לפחות שיהיה לנו מענה סתם בקבוצה.

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : לא, גם לא מצפים, שרון. אתה ראש מועצה, לתשובה מידית. אבל אני אומרת, אין 24 שעות, 48 שעות אחרי. ההתעלמות היא באמת התעלמות מתושבים. הרי בסוף אלה התושבים שואלים אותנו.

מר מאור הרוש : לא...לא לעכשיו, לא ל-5 דקות הקרובות כי אתה בישיבה. לערב, שנדע לתת תשובה למחר. תהיה איתנו על הקבוצה הזאת.

מר שרון אלפסי : מאור, קודם כל, אני מקבל. בטח בתוך המליאה. אני אשתדל מאוד לענות. נכון, אני לא עונה במידי. יום העבודה שלי לא בווטסאפ-

מר מאור הרוש : בסדר, מקובל, מקובל.

מר שרון אלפסי : ואתם מכירים, יודעים. אני עוד יותר רוצה לקוות שזה באמת לא יתנהל בזה. אבל בהחלט אני חושב שיש נקודות שאתם צריכים לקבל מענה. אם זה סיפור של מה שהיה שבוע שעבר...המקום שלי, של הכעס, ולכן נתתי שם מענה נקודתי. בסדר.

גב' לימור שחק : על מה? לא הבנתי.

מר מאור הרוש : דברים שצפו, ושהוא חרג מגבולות הזה. דבר אחרון, ...

מר ניסים אלקובי : לא תהיה בקיץ.

מר שרון אלפסי : קיבלנו לזה שבוע שעבר. שבוע קיבלנו לזה תקציב ממשרד התרבות והספורט, אישרו לנו כולל הכל. רצינו לעשות את זה עכשיו, עד ה-9 לחודש, היה לנו קצת בלגן עם האומנים שלא יכלו לאשר, וביקשתי שזה יהיה-

מר ניסים אלקובי : יש לנו בעיה עם החשמל שם.

מר שרון אלפסי : נכון. אבל זה תקצבנו.

מר רמי מימון : מה זה תרבות וספורט? אבל אנחנו דיברנו על זה שמה לא שהיה עד אז, אמור להיות בפיס-

מר ניסים אלקובי : אתמול הגיע איש חשמל, צריך להחליף לוח-

מר רמי מימון : אבל מה זה קשור? אבל זה היה אמור להיות המופעים של הפיס, זה בכלל לא קשור למשרדי ממשלה. כשאנחנו ביטלנו את יום העצמאות, אמרנו שנפנה לפיס, ונקבל את הזה.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : יש לך את מופע פיס דרך אמות המידה, שהוצאנו שם 3 אירועים, נכון? יש לנו שם מספר אירועים שאנחנו יכולים לעשות דרך הפיס. יש לנו את הכסף שקיבלנו מתרבות וספורט, ושם אנחנו עושים השלמות דרך אמות המידה. זה המופע שרצינו לעשות עכשיו, מה שאמרנו שיהיה בקיץ. רצינו לעשות אותו עכשיו. הוא לא הסתדר בגלל האומנים. רצינו לעשות את זה בסוכות, ואני עדיין ביקשתי לבחון את האפשרות אפילו לעשות את זה כחלק מפסטיבל סוכות, או משהו. למרות שאין שם יותר מדי. היה שם 200,000 ש"ח סה"כ, כולל ההשתתפות של אמות המידה, אבל לנסות לבחון איך אנחנו כן יכולים לתת מופע. במקביל, עוד 2, 3 אירועים שאמורים להיות תחת מפעל הפיס. זה שבוע שעבר קיבלנו על זה אישור. אני אעדכן אתכם מתי זה כן יכול לקרות, אבל לראות שזה באמת קורה.

מר ניסים אלקובי : שיהיה ברור, בסוף אני אומר, עד שאין הרשאות ביד, אנחנו לא יוצאים לדרך לשום התחלה מלאה של שום... אני לא יודע להתחייב. אני אומר פה במפורש. אני לא יודע להתחייב על שום מפיץ אף אחד. בסוף, טלפונים מגיעים-

גב' קרן מ. רינות : ברור. אנחנו גם לא רוצים שתהיה התחייבות כזאת.

מר ניסים אלקובי : ללא הרשאות.

גב' קרן מ. רינות : ברור.

מר ניסים אלקובי : אף אחד.

גב' קרן מ. רינות : ברור.

מר שרון אלפסי : לקחנו שם סיכון, כי היינו בטוחים שיש כסף ממשרד התרבות. היינו בטוחים שיש כסף, והנה זה התפוצץ. לא משנה שהחזרנו את זה חזרה, אבל זה אירוע. אז עכשיו קיבלנו על זה הרשאה, ואנחנו יכולים לצאת לדרך-

גב' נירה אטיאס : לא, אבל גם חשוב להגיד. מופעי הקיץ של הפיס. לפעמים אנשים חושבים שזה בחינם. צריך להבין, כי גם אני עד שנכנסתי לתוך הדבר הזה, אז הבנתי מה המהות של זה. הם דורשים שאת צריכה לקחת כרטיס מהתושב, הם רוצים ממך מסך שעולה מלא כסף. יש לזה המון דברים. לפעמים לא שווה לעשות מופע דרך הפיס-

מר מאור הרוש : אתה חייב לעמוד בהחלטה שלהם.

גב' נירה אטיאס : דרך הפיס.

מר ניסים אלקובי : הרמה של מופע, לפני-

מר מאור הרוש : ...כל המסביב עליך.

גב' נירה אטיאס : בדיוק.

מר ניסים אלקובי : נכון. סדר גודל של פלוס-מינוס עגול 100,000 ש"ח.

סיום ישיבת מליאה מס' 33

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים